Europeiska unionens
officiella tidning

L 165

sextiotredje årgången

Svensk utgåva

Lagstiftning

27 maj 2020

Innehållsförteckning

I *Lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/696 av den 25 maj 2020 om ändring av förordning (EG) nr 1008/2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen, med anledning av covid-19-pandemin** ([1]) 1

★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/697 av den 25 maj 2020 om ändring av förordning (EU) 2017/352 för att göra det möjligt för hamnledningen eller den behöriga myndigheten att ge flexibilitet vid uttag av hamninfrastrukturavgifter i samband med covid-19-utbrottet** 7

★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/698 av den 25 maj 2020 om särskilda och tillfälliga åtgärder med anledning av covid-19-utbrottet avseende förnyelse av eller förlängning av giltigheten för vissa certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd samt uppskjutande av vissa regelbundna kontroller och regelbundna fortbildningar inom vissa av transportlagstiftningens områden** ([1]) 10

★ **Rådets förordning (EU) 2020/699 av den 25 maj 2020 om tillfälliga åtgärder avseende stämmor i europabolag och europeiska kooperativa föreningar** 25

DIREKTIV

★ **Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/700 av den 25 maj 2020 om ändring av direktiven (EU) 2016/797 och (EU) 2016/798 vad gäller förlängning av deras införlivandeperioder** ([1]) 27

([1]) Text av betydelse för EES.

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

BESLUT

★ **Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/701 av den 25 maj 2020 om makroekonomiskt stöd till utvidgnings- och grannskapsländer i samband med covid-19-pandemin** 31

II *Icke-lagstiftningsakter*

BESLUT

★ **Rådets beslut (EU) 2020/702 av den 20 maj 2020 om ytterligare förlängning av det tillfälliga undantag från rådets arbetsordning som infördes genom beslut (EU) 2020/430 och förlängdes genom beslut (EU) 2020/556 mot bakgrund av de reseproblem som orsakas av covid-19-pandemin i unionen** 38

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/696

av den 25 maj 2020

om ändring av förordning (EG) nr 1008/2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen, med anledning av covid-19-pandemin

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 100.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

efter att ha hört Europeiska ekonomiska och sociala kommittén,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([1]), och

av följande skäl:

(1) Covid-19-pandemin har lett till en kraftig nedgång i flygtrafiken till följd av en betydande minskning av efterfrågan på transporter och medlemsstaters och tredjeländers antagande av direkta åtgärder såsom stängning av gränser och flygförbud för att begränsa pandemin.

(2) Uppgifter som offentliggjorts av Eurocontrol, som är funktionen för nätverksförvaltning för flygtrafiknätet inom det gemensamma europeiska luftrummet, tyder på en minskning av flygtrafiken med omkring 90 % för den europeiska regionen i slutet av mars 2020 jämfört med mars 2019. Lufttrafikföretagen rapporterar stora minskningar av antalet förbokningar till följd av covid-19-pandemin och ställer in flygningar för vintersäsongen 2019–2020 och sommarsäsongen 2020. Den plötsliga nedgången i efterfrågan samt inställda flygningar i en aldrig tidigare skådad omfattning har lett till att lufttrafikföretag har drabbats av allvarliga likviditetsproblem. Dessa likviditetsproblem är direkt kopplade till covid-19-pandemin.

(3) Unionens lufttrafikföretag, som var ekonomiskt sunda före covid-19-pandemin, står inför likviditetsproblem som skulle kunna leda till att deras operativa licens återkallas tillfälligt eller permanent, eller ersätts med en tillfällig licens, utan att det föreligger ett strukturellt ekonomiskt behov av att detta sker. Beviljandet av en tillfällig licens enligt artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 ([2]) skulle kunna sända en negativ signal till marknaden om ett lufttrafikföretags förmåga att överleva, vilket i sin tur skulle förvärra annars tillfälliga ekonomiska problem. På grundval av den bedömning som utförs under perioden 1 mars 2020–31 december 2020

([1]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 maj 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 25 maj 2020.

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen (EUT L 293, 31.10.2008, s. 3).

är det därför inte lämpligt att tillfälligt eller permanent återkalla den operativa licensen för sådana lufttrafikföretag, förutsatt att säkerheten inte äventyras och att det finns realistiska utsikter till en tillfredsställande finansiell omorganisation inom tolv månader. Vid utgången av denna tolvmånadersperiod bör EU-lufttrafikföretaget omfattas av det förfarande som anges i artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1008/2008. Den skyldighet att informera kommissionen som föreskrivs i artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1008/2008 bör även vara tillämplig på beslut om att inte tillfälligt eller permanent återkalla den operativa licensen.

(4) Utöver nödåtgärder som skulle kunna tillämpas i händelse av plötsliga problem med kort varaktighet till följd av oförutsebara och oundvikliga omständigheter enligt artikel 21 i förordning (EG) nr 1008/2008, bör medlemsstaterna kunna avvisa, begränsa eller införa villkor för utövandet av trafikrättigheter för att lösa problem som uppstått till följd av covid-19-pandemin och som kan vara långvariga. Sådana nödåtgärder som vidtas med avseende på covid-19-pandemin bör följa principerna om proportionalitet och öppenhet och bör grundas på objektiva och icke-diskriminerande kriterier som är tillämpliga i enlighet med artikel 21 i förordning (EG) nr 1008/2008.

(5) På flygplatser där antalet leverantörer av marktjänster är begränsat enligt artiklarna 6.2 och 9 i rådets direktiv 96/67/EG ([3]) får leverantörer väljas ut för en period på högst sju år. Leverantörer för vilka denna period håller på att löpa ut kan följaktligen ha svårt att få tillgång till finansiering. Denna maximala period bör därför förlängas.

(6) Som ett resultat av covid-19-pandemin, på flygplatser där antalet leverantörer av marktjänster är begränsat, kan det hända att en eller flera leverantörer upphör att tillhandahålla sina tjänster på en viss flygplats innan en ny leverantör kan väljas ut på grundval av det förfarande som föreskrivs i artikel 11.1 i direktiv 96/67/EG. Under sådana omständigheter är det lämpligt att flygplatsens ledningsenhet kan välja en leverantör av marktjänster direkt som under högst sex månader ska tillhandahålla tjänsterna. Det bör erinras om att om flygplatsens ledningsenhet behöver upphandla marktjänster till följd av covid-19-pandemin och är en upphandlande enhet i den mening som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU ([4]), är det direktivet tillämpligt.

(7) En tillfredsställande finansiell omorganisation bör utföras med en plan som syftar till att förhindra permitteringar samt med garantier om att den finansiella omorganisationen inte kommer att påverka arbetstagarnas rättigheter negativt. Förlängningen av tillstånd för leverantörer av marktjänster bör syfta till att bevara arbetstillfällen och arbetstagarnas rättigheter.

(8) Den fortsatta utvecklingen av covid-19-pandemin och dess följder för luftfartssektorn är svåra att förutsäga. Kommissionen bör kontinuerligt analysera covid-19-pandemins följder för luftfartssektorn, och om de ogynnsamma förhållandena kvarstår bör unionen utan onödigt dröjsmål kunna förlänga den period under vilken de åtgärder som avses i denna förordning ska tillämpas.

(9) För att när så är nödvändigt och motiverat förlänga den period under vilken de behöriga tillståndsmyndigheterna får besluta att inte tillfälligt eller permanent återkalla de operativa licenserna, den period under vilken medlemsstaterna får avvisa, begränsa eller införa villkor för utövandet av trafikrättigheter, och den period under vilken kontrakt med leverantörer av marktjänster får förlängas och under vilken ledningsenheten på en flygplats får välja en leverantör av marktjänster direkt, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen med avseende på att ändra förordning (EG) nr 1008/2008. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([5]). För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

([3]) Rådets direktiv 96/67/EG av den 15 oktober 1996 om tillträde till marknaden för marktjänster på flygplatserna inom gemenskapen (EGT L 272, 25.10.1996, s. 36).

([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

([5]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

(10) Med beaktande av den brådska som föranleds av de exceptionella omständigheter som förorsakats av covid 19-pandemin och som motiverar de föreslagna åtgärderna, och särskilt för att anta de nödvändiga åtgärderna snabbt för att lösa de allvarliga och omedelbara problem som sektorn står inför, har det ansetts lämpligt att föreskriva ett undantag från den åttaveckorsperiod som avses i artikel 4 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i unionen, fogat till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), EUF-fördraget och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

(11) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att ändra förordning (EG) nr 1008/2008 till följd av covid-19-pandemin, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(12) Det oförutsebara och plötsliga utbrottet av covid-19 och de lagstiftningsförfaranden som krävdes för antagande av relevanta åtgärder innebar att det var omöjligt att anta sådana åtgärder i tid. Därför bör bestämmelserna i denna förordning också omfatta en period innan den träder i kraft. Med hänsyn till dessa bestämmelsers karaktär leder ett sådant tillvägagångssätt inte till att de berörda personernas berättigade förväntningar åsidosätts.

(13) Förordning (EG) nr 1008/2008 bör därför ändras i enlighet med detta.

(14) Med beaktande av den brådska som föranleds av de exceptionella omständigheter som motiverar de fastställda åtgärderna, bör denna förordning av brådskande skäl träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1008/2008 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.1 ska ersättas med följande:

   ”1. Genom denna förordning regleras utfärdandet av tillstånd för EG-lufttrafikföretag, deras rätt att utöva lufttrafik inom gemenskapen samt prissättningen av lufttrafik inom gemenskapen. Genom förordningen fastställs också tillfälliga regler om tillhandahållande av marktjänster på flygplatser inom unionen.”

2. I artikel 9 ska följande punkter införas:

   ”1a. Den behöriga tillståndsmyndigheten får, på grundval av de bedömningar som avses i punkt 1 och som utförs från och med den 1 mars 2020 till och med den 31 december 2020, före utgången av den perioden besluta att inte tillfälligt eller permanent återkalla EU-lufttrafikföretagets operativa licens, förutsatt att säkerheten inte äventyras och att det finns realistiska utsikter till en tillfredsställande finansiell omorganisation inom de följande tolv månaderna. Den behöriga tillståndsmyndigheten ska granska detta EU-lufttrafikföretags resultat i slutet av tolvmånadersperioden och besluta huruvida den operativa licensen ska återkallas tillfälligt eller permanent och huruvida en tillfällig licens ska beviljas på grundval av punkt 1.

   1b. Om kommissionen, på grundval av uppgifter som offentliggjorts av Eurocontrol, som är funktionen för nätverksförvaltning för flygtrafiknätet inom det gemensamma europeiska luftrummet, konstaterar att minskningen av trafikvolymen jämfört med nivån under motsvarande period 2019 består och sannolikt kommer att bestå, och också konstaterar, på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga uppgifter, såsom uppgifter från Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar, att denna situation är ett resultat av covid-19-pandemins effekter, ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 25a för att ändra denna förordning genom att förlänga den period, 1 mars 2020–31 december 2020, som anges i punkt 1a i den här artikeln i enlighet med detta konstaterande.

   1c. Kommissionen ska kontinuerligt övervaka situationen med användning av de kriterier som anges i punkt 1b. Kommissionen ska utifrån den information den har tillgång till lägga fram en sammanfattande rapport om detta för Europaparlamentet och rådet senast den 15 november 2020. När de kriterier som avses i punkt 1b är uppfyllda ska kommissionen så snart som möjligt anta den delegerade akt som föreskrivs i punkt 1b.

1d. Om covid-19-pandemin har långvariga effekter för luftfartssektorn i unionen och om det föreligger tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 25b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln."

3. Följande artikel ska införas:

"Artikel 21a

Nödåtgärder kopplade till covid-19-pandemin

1. Utan hinder av artikel 21 får medlemsstaterna under perioden 1 mars 2020–31 december 2020, utan kommissionens godkännande enligt artikel 21.1, avvisa, begränsa eller införa villkor för utövandet av trafikrättigheter om denna åtgärd är nödvändig för att hantera covid-19-pandemin. Sådana åtgärder ska följa principerna om proportionalitet och öppenhet och ska grundas på objektiva och icke-diskriminerande kriterier.

2. Den berörda medlemsstaten ska utan dröjsmål informera kommissionen och de övriga medlemsstaterna om en sådan åtgärd som avses i punkt 1 och dess varaktighet och ge dem en fullgod motivering till varför denna åtgärd krävs. Om medlemsstaten ändrar, tillfälligt upphäver eller drar tillbaka en sådan åtgärd efter det att denna förordning har trätt i kraft, ska den informera kommissionen och de övriga medlemsstaterna om detta.

3. Kommissionen får på begäran av någon av de andra berörda medlemsstaterna eller på eget initiativ tillfälligt upphäva den åtgärd som avses i punkt 2 om åtgärden inte uppfyller de krav som avses i punkt 1 eller om den på något annat sätt strider mot unionsrätten.

4. Om kommissionen, på grundval av bästa vetenskapliga rön, belägg och uppgifter, såsom uppgifter från Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar, som bekräftar att covid-19-pandemin fortsätter, konstaterar att medlemsstaternas avvisningar, begränsningar eller införande av villkor för utövande av trafikrättigheter sannolikt kommer att vara nödvändiga efter den period som avses i punkt 1 i den här artikeln, ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 25a för att ändra denna förordning genom att förlänga den perioden i enlighet med detta konstaterande.

5. Kommissionen ska kontinuerligt övervaka situationen med användning av de kriterier som avses i punkt 4. Kommissionen ska utifrån tillgänglig information lägga fram en sammanfattande rapport om detta för Europaparlamentet och rådet senast den 15 november 2020. Vid behov ska kommissionen så snart som möjligt anta den delegerade akt som avses i punkt 4.

6. Om covid-19-pandemin har långvariga effekter för luftfartssektorn i unionen och om det föreligger tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 25b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln."

4. Följande kapitel ska införas:

"KAPITEL IVa

TILLFÄLLIGA REGLER OM MARKTJÄNSTER

Artikel 24a

1. Genom undantag från artikel 11.1 d i rådets direktiv 96/67/EG (*) får kontrakt med eller tillstånd som utfärdats till leverantörer av marktjänster som valts ut på grundval av det förfarande som föreskrivs i artikel 11.1 i det direktivet, vilka löper ut under perioden från och med den 28 maj 2020 till och med den 31 december 2021, förlängas till och med den 31 december 2022.

2. Genom undantag från artikel 11.1 e i direktiv 96/67/EG, under perioden 1 mars 2020–31 december 2020, får flygplatsens ledningsenhet eller den behöriga myndigheten i medlemsstaten välja en leverantör av marktjänster direkt som ska tillhandahålla tjänsterna under högst sex månader eller under en period fram till och med den 31 december 2020, beroende på vilken period som är längst, när en leverantör av marktjänster upphör med sin verksamhet före utgången av den period för vilken leverantören valts ut.

3. Om kommissionen, på grundval av uppgifter som offentliggjorts av Eurocontrol, konstaterar att minskningen av trafikvolymen jämfört med nivån under motsvarande period 2019 består och sannolikt kommer att bestå, att denna situation är ett resultat av covid-19-pandemins effekter, och att den leder till avbrott i tillhandahållandet av marktjänster eller till svårigheter att få tillgång till finansiering för leverantörer av marktjänster på flygplatser inom unionen, ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 25a för att ändra denna förordning genom att förlänga de perioder som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln i enlighet med detta konstaterande.

4. Kommissionen ska kontinuerligt övervaka situationen med användning av de kriterier som anges i punkt 3. Kommissionen ska utifrån den information den har tillgång till lägga fram en sammanfattande rapport om detta för Europaparlamentet och rådet senast den 15 november 2020. Vid behov ska kommissionen anta den delegerade akt som föreskrivs i punkt 3 så snart som möjligt.

5. Om covid-19-pandemin har långvariga effekter för luftfartssektorn i unionen och om det föreligger tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 25b tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln.

(*) Rådets direktiv 96/67/EG av den 15 oktober 1996 om tillträde till marknaden för marktjänster på flygplatserna inom gemenskapen (EGT L 272, 25.10.1996, s. 36)."

5. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 25a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 9.1b, 21a.4 och 24a.3 ska ges till kommissionen för en period på ett år från och med den 28 maj 2020.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 9.1b, 21a.4 och 24a.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 9.1b, 21a.4 och 24a.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 25b

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 25a. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända."

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 maj 2020.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
D.M. SASSOLI	A. METELKO-ZGOMBIĆ
Ordförande	*Ordförande*

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/697

av den 25 maj 2020

om ändring av förordning (EU) 2017/352 för att göra det möjligt för hamnledningen eller den behöriga myndigheten att ge flexibilitet vid uttag av hamninfrastrukturavgifter i samband med covid-19-utbrottet

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 100.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

efter att ha hört Europeiska ekonomiska och sociala kommittén,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([1]), och

av följande skäl:

(1) Covid-19-utbrottet har en allvarlig negativ påverkan på sjötransportsektorn. De allvarliga konsekvenserna för sjötransporttjänster och användandet av hamninfrastruktur har varit genomgripande sedan början av mars 2020 och kommer sannolikt att fortsätta under hela 2020. Ett avstående från, ett tillfälligt upphävande, en minskning eller ett uppskjutande av betalning av hamninfrastrukturavgifter skulle kunna bidra till fartygsoperatörers finansiella hållbarhet under dessa exceptionella omständigheter.

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/352 ([2]) kräver att medlemsstaterna säkerställer att hamninfrastrukturavgifter tas ut. I förordning (EU) 2017/352 föreskrivs inga undantag från skyldigheten att ta ut avgifter.

([1]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 maj 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 20 maj 2020.
([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/352 av den 15 februari 2017 om inrättande av en ram för tillhandahållande av hamntjänster och gemensamma regler för finansiell insyn i hamnar (EUT L 57, 3.3.2017, s. 1).

(3) Mot bakgrund av de allvarliga konsekvenserna av covid-19-utbrottet är det lämpligt att tillåta hamnledningen eller den behöriga myndigheten att besluta att avstå från, tillfälligt avbryta, minska eller skjuta upp betalningen av hamninfrastrukturavgifter som ska betalas för perioden 1 mars 2020–31 oktober 2020. Denna förordning bör emellertid inte inkräkta på medlemsstaternas organisation av hamnar. Medlemsstaterna bör därför ha möjlighet att behålla behörigheten att reglera hamnledningens eller den behöriga myndighetens antagande av sådana beslut. Sådant avstående från, tillfälligt avbrytande, minskande eller uppskjutande av betalning av hamninfrastrukturavgifter bör beviljas på ett öppet, objektivt och icke-diskriminerande sätt.

(4) Med tanke på hur brådskande åtgärderna är, är det också lämpligt att tillåta hamnledningen eller den behöriga myndigheten att avvika från den skyldighet som föreskrivs i förordning (EU) 2017/352, nämligen att informera hamninfrastrukturanvändarna om ändringar av hamninfrastrukturavgifternas art eller nivå minst två månader innan dessa ändringar träder i kraft.

(5) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att ändra förordning (EU) 2017/352 för att bemöta den brådskande situation som covid-19-utbrottet gett upphov till, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(6) Med beaktande av den brådska som föranleds av de exceptionella omständigheter som förorsakats av covid-19-utbrottet och som motiverar de föreslagna åtgärderna, och särskilt för att anta de nödvändiga åtgärderna snabbt för att bidra till fartygsoperatörernas finansiella hållbarhet, har det ansetts lämpligt att föreskriva ett undantag från den åttaveckorsperiod som avses i artikel 4 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, fogat till EU-fördraget, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

(7) Det oförutsebara och plötsliga utbrottet av covid-19 och de lagstiftningsförfaranden som krävs för att anta relevanta åtgärder innebar att det var omöjligt att anta sådana åtgärder i tid. Därför bör bestämmelserna i denna förordning också tillämpas på de hamninfrastrukturavgifter som ska betalas för en period innan denna förordning träder i kraft. Med hänsyn till dessa bestämmelsers karaktär leder ett sådant tillvägagångssätt inte till att de berörda personernas berättigade förväntningar åsidosätts.

(8) Förordning (EU) 2017/352 bör därför ändras i enlighet med detta.

(9) Denna förordning bör av brådskande skäl träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 21 i förordning (EU) 2017/352 ska följande punkt läggas till:

”3. Utan hinder av vad som sägs i artikel 13.1, 13.3 och 13.4 får hamnledningen eller den behöriga myndigheten besluta att avstå från, tillfälligt avbryta, minska eller skjuta upp betalningen av hamninfrastrukturavgifter som ska betalas för perioden 1 mars 2020–31 oktober 2020. Medlemsstaterna kan besluta att sådana beslut ska uppfylla de krav som fastställts för detta ändamål i nationell rätt. Avstående från, tillfälligt avbrytande, minskande eller uppskjutande av betalning av hamninfrastrukturavgifter ska beviljas på ett öppet, objektivt och icke-diskriminerande sätt.

Hamnledningen eller den behöriga myndigheten ska säkerställa att hamnanvändarna och företrädarna för eller sammanslutningarna av hamnanvändare underrättas om detta. Den tidsfrist på två månader som anges i artikel 13.5 ska inte tillämpas.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel 25 maj 2020.

På Europaparlamentets vägnar
D. M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
A. METELKO-ZGOMBIĆ
Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/698

av den 25 maj 2020

om särskilda och tillfälliga åtgärder med anledning av covid-19-utbrottet avseende förnyelse av eller förlängning av giltigheten för vissa certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd samt uppskjutande av vissa regelbundna kontroller och regelbundna fortbildningar inom vissa av transportlagstiftningens områden

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 91 och 100.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

efter att ha hört Europeiska ekonomiska och sociala kommittén,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([1]), och

av följande skäl:

(1) Covid-19-utbrottet och den därmed förknippade folkhälsokrisen utgör en utmaning utan motstycke för medlemsstaterna och lägger en tung börda på nationella myndigheter, unionsmedborgare och ekonomiska aktörer, särskilt transportföretag. Folkhälsokrisen har skapat extraordinära omständigheter som påverkar den normala verksamheten för medlemsstaternas behöriga myndigheter, liksom arbetet i transportföretag vad gäller de administrativa formaliteter som ska fullgöras inom olika transportsektorer, och som inte rimligen kunde förutses när de relevanta åtgärderna antogs. Dessa extraordinära omständigheter har en betydande inverkan på olika områden som omfattas av unionens transportlagstiftning.

(2) Framför allt kan det hända att transportföretag och andra berörda personer inte kan fullgöra nödvändiga formaliteter eller förfaranden som krävs för att följa vissa bestämmelser i unionsrätten som rör förnyelse eller förlängning av certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd eller för att fullgöra andra åtgärder som är nödvändiga för att upprätthålla deras giltighet. Av samma skäl kan det hända att medlemsstaternas behöriga myndigheter inte kan fullgöra skyldigheter som fastställs i unionsrätten och säkerställa att relevanta begäranden från transportföretagen behandlas före de tillämpliga tidsfristernas utgång. Det är därför nödvändigt att anta åtgärder för att komma till rätta med dessa problem och för att säkerställa både rättssäkerhet och att de berörda rättsakterna fungerar väl. Anpassningar av detta slag bör göras, särskilt när det gäller vissa tidsfrister, i kombination med möjligheten för kommissionen att på grundval av en begäran som lämnats av en medlemsstat tillåta förlängningar.

(3) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/59/EG ([2]) fastställs regler för grundläggande kompetens och fortbildning för förare av vissa vägfordon för gods- eller persontransport. Dessa förare måste inneha ett yrkeskompetensbevis och bevisa att de har genomgått fortbildningen genom att inneha ett körkort eller ett yrkeskompetensbevis för förare på vilket fortbildningen anges. På grund av svårigheterna för en innehavare av ett yrkeskompetensbevis att slutföra fortbildningen och förnya det yrkeskompetensbevis som styrker genomgången fortbildning, som en följd av

([1]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 maj 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 20 maj 2020.

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/59/EG av den 15 juli 2003 om grundläggande kompetens och fortbildning för förare av vissa vägfordon för gods- eller persontransport och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 och rådets direktiv 91/439/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 76/914/EEG (EUT L 226, 10.9.2003, s. 4).

de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-utbrottet, som i vissa medlemsstater hade börjat den 1 februari 2020, är det nödvändigt att förlänga giltigheten för det yrkeskompetensbeviset med sju månader från och med dess sista giltighetsdag för att säkerställa vägtransporternas kontinuitet. Sådana åtgärder som medlemsstaterna vidtagit i enlighet med artikel 8.2 och 8.3 i direktiv 2003/59/EG, bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG ([3]) eller bilaga II till direktiv 2003/59/EG före denna förordnings ikraftträdande bör förbli giltiga.

(4) I direktiv 2006/126/EG fastställs regler för körkort. I direktivet föreskrivs regler för ömsesidigt erkännande av körkort som utfärdats av medlemsstater på grundval av en EU-körkortsmodell, och fastställs ett antal minimikrav för dessa körkort. Framför allt måste förare av motorfordon inneha ett giltigt körkort, som ska förnyas eller i vissa fall bytas ut vid den administrativa giltighetstidens utgång. På grund av svårigheter med att förnya körkort som en följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-utbrottet, som i vissa medlemsstater hade börjat den 1 februari 2020, är det nödvändigt att förlänga giltigheten för vissa körkort med sju månader från och med deras sista giltighetsdag för att säkerställa fortsatt kontinuitet när det gäller mobilitet på vägarna.

(5) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 165/2014 ([4]) fastställs regler för färdskrivare vid vägtransporter. Efterlevnaden av de regler om körtider, arbetstider och viloperioder som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 ([5]) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/15/EG ([6]) är mycket viktig för att säkerställa sund konkurrens och trafiksäkerhet. På grund av behovet att säkerställa vägtransporternas kontinuitet, trots svårigheter att göra regelbundna besiktningar av färdskrivare som en följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-utbrottet, bör de besiktningar som avses i artikel 23.1 i förordning (EU) nr 165/2014 och som borde ha gjorts mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 nu göras senast sex månader efter den dag då de skulle ha gjorts enligt den artikeln. Av samma anledning motiverar svårigheter med att förnya och ersätta förarkort, som en följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-utbrottet, att medlemsstaternas behöriga myndigheter beviljas ytterligare tid för dessa ändamål. I dessa fall bör förare få möjlighet, och bör vara skyldiga, att använda praktiskt möjliga alternativ för att registrera nödvändig information som rör körtider, arbetstider och viloperioder fram till dess att de erhåller ett nytt kort.

(6) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/45/EU ([7]) fastställs regler för periodisk provning av motorfordons och tillhörande släpvagnars trafiksäkerhet. Periodisk trafiksäkerhetsprovning är en komplex uppgift vars syfte är att säkerställa att fordon hålls i ett säkert och miljömässigt godtagbart skick under användning. På grund av svårigheter att genomföra periodisk trafiksäkerhetsprovning som en följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-utbrottet, som i vissa medlemsstater hade börjat den 1 februari 2020, bör de periodiska trafiksäkerhetsprovningar som skulle ha genomförts mellan den 1 februari 2020 och den 31 augusti 2020 nu genomföras vid ett senare datum, men senast sju månader efter den ursprungliga tidsfristen, och de berörda intygen bör förbli giltiga fram till det senare datumet.

(7) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 ([8]) fastställs gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik. Den ekonomiska situationen för sektorn påverkas allvarligt av covid-19-utbrottet och den därmed förenade folkhälsokrisen, och vissa transportföretag uppfyller inte längre kravet på ekonomiska resurser. Mot bakgrund av den minskade verksamhetsnivå som följer av folkhälsokrisen förväntas det ta längre tid än normalt för företagen att visa att kravet på ekonomiska resurser återigen varaktigt kommer att vara uppfyllt. Det är därför lämpligt att förlänga den maximala tidsfrist som fastställs

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG av den 20 december 2006 om körkort (EUT L 403, 30.12.2006, s. 18).

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 165/2014 av den 4 februari 2014 om färdskrivare vid vägtransporter, om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3821/85 om färdskrivare vid vägtransporter och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet (EUT L 60, 28.2.2014, s. 1).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 3821/85 och (EG) nr 2135/98 samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 (EUT L 102, 11.4.2006, s. 1).

([6]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/15/EG av den 11 mars 2002 om arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter (EGT L 80, 23.3.2002, s. 35).

([7]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/45/EU av den 3 april 2014 om periodisk provning av motorfordons och tillhörande släpvagnars trafiksäkerhet och om upphävande av direktiv 2009/40/EG (EUT L 127, 29.4.2014, s. 51).

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG (EUT L 300, 14.11.2009, s. 51).

för dessa syften i artikel 13.1 c i förordning (EG) nr 1071/2009 från sex till tolv månader när det gäller bedömningar av transportföretags ekonomiska resurser som täcker hela eller delar av perioden mellan den 1 mars 2020 och den 30 september 2020. Om bristande uppfyllelse av kravet redan har konstaterats och den tidsfrist som fastställts av den behöriga myndigheten ännu inte har löpt ut, bör den behöriga myndigheten kunna förlänga denna tidsfrist till sammanlagt tolv månader.

(8) I Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1072/2009 ([9]) och (EG) nr 1073/2009 ([10]) fastställs gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg respektive tillträde till den internationella marknaden för persontransport med buss. Internationella godstransporter på väg och internationella persontransporter med buss förutsätter bland annat innehav av ett gemenskapstillstånd och, när det gäller förare som är medborgare i tredjeländer och som utför godstransporter, ett förartillstånd. Det krävs också tillstånd för att tillhandahålla linjetrafik med buss. Dessa tillstånd kan förnyas efter kontroll av att de relevanta villkoren fortfarande uppfylls. På grund av svårigheter med att förnya tillstånden som en följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-utbrottet, är det nödvändigt att förlänga deras giltighet med sex månader från och med deras sista giltighetsdag för att säkerställa vägtransporternas kontinuitet.

(9) I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/798 ([11]) fastställs regler om järnvägssäkerhet. Mot bakgrund av åtgärderna för att begränsa rörelsefriheten i kombination med den extra arbetsbelastning som det innebär att begränsa covid-19-utbrottet möter nationella myndigheter, järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare svårigheter när det gäller förnyelse av gemensamma säkerhetsintyg och, i fråga om befintliga säkerhetstillstånd som löper ut, utfärdande av sådana tillstånd för en efterföljande tidsperiod som omfattas av artiklarna 10 respektive 12 i det direktivet. Tidsfristen för förnyelse av gemensamma säkerhetsintyg bör därför förlängas med sex månader, och berörda befintliga gemensamma säkerhetsintyg bör förbli giltiga i enlighet med detta. Giltigheten för säkerhetstillstånd bör på samma sätt förlängas med sex månader från och med deras sista giltighetsdag.

(10) Vissa medlemsstater har i enlighet med artikel 33.2 i direktiv (EU) 2016/798 förlängt införlivandeperioden för det direktivet. Reglerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG ([12]) är därför fortsatt tillämpliga i dessa medlemsstater. Det är således även nödvändigt att föreskriva en förlängning av tidsfristerna för förnyelse av säkerhetsintyg och säkerhetstillstånd som utfärdats enligt artiklarna 10 och 11 i direktiv 2004/49/EG och att förtydliga att de säkerhetsintyg och säkerhetstillstånd som berörs förblir giltiga i enlighet med detta.

(11) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/59/EG ([13]) fastställs regler om behörighetsprövning av lokförare som framför lok och tåg på järnvägssystemet i unionen. I artiklarna 14.5 och 16 i det direktivet föreskrivs att giltigheten för lokförarnas förarbevis är begränsad till tio år och avhängig av regelbundna kontroller. På grund av svårigheterna med att förnya förarbevisen som en följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-utbrottet, bör giltigheten för förarbevis som löper ut mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 förlängas med sex månader från och med deras sista giltighetsdag. På motsvarande sätt bör lokförare beviljas ytterligare sex månader för att genomgå de regelbundna kontrollerna.

(12) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU ([14]) inrättas ett gemensamt europeiskt järnvägsområde. Enligt artikel 23.2 i det direktivet får tillståndsmyndigheter utföra en regelbunden omprövning för att kontrollera att ett järnvägsföretag fortsätter att uppfylla de skyldigheter som anges i kapitel III i det direktivet som hör samman med dess tillstånd. Enligt artikel 24.3 i det direktivet får tillståndsmyndigheter tillfälligt dra in eller återkalla ett tillstånd på grund av bristande efterlevnad av kravet på ekonomisk förmåga och får bevilja ett tillfälligt tillstånd medan järnvägsföretaget omorganiseras, förutsatt att säkerheten inte äventyras. På grund av de extraordinära

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg (EUT L 300, 14.11.2009, s. 72).

([10]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransporter med buss och om ändring av förordning (EG) nr 561/2006 (EUT L 300, 14.11.2009, s. 88).

([11]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/798 av den 11 maj 2016 om järnvägssäkerhet (EUT L 138, 26.5.2016, s. 102).

([12]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (järnvägssäkerhetsdirektivet) (EUT L 164, 30.4.2004, s. 44).

([13]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/59/EG av den 23 oktober 2007 om behörighetsprövning av lokförare som framför lok och tåg på järnvägssystemet i gemenskapen (EUT L 315, 3.12.2007, s. 51).

([14]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde (EUT L 343, 14.12.2012, s. 32).

omständigheter som orsakats av covid-19-utbrottet har tillståndsmyndigheter allvarliga svårigheter att utföra regelbundna omprövningar avseende befintliga tillstånd och fatta de relevanta besluten avseende utfärdande av nya tillstånd efter det att ett tillfälligt tillstånd har löpt ut. Tidsfrister för att utföra regelbundna omprövningar som i enlighet med det direktivet löper ut mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 bör därför förlängas med sex månader. På samma sätt bör giltigheten för de tillfälliga tillstånd som löper ut mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 förlängas med sex månader.

(13) Enligt artikel 25.2 i direktiv 2012/34/EU ska tillståndsmyndigheter besluta om ansökningar om tillstånd inom tre månader efter det att all relevant information, i synnerhet de upplysningar som avses i bilaga III till det direktivet, har ingetts. På grund av svårigheter med att fatta de relevanta besluten som en följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-utbrottet är det nödvändigt att förlänga den tidsfristen med sex månader.

(14) Järnvägsföretag som var ekonomiskt stabila före covid-19-utbrottet står inför likviditetsproblem som skulle kunna leda till att deras tillstånd dras in tillfälligt eller återkallas eller att det ersätts med ett tillfälligt tillstånd utan att det föreligger något strukturellt ekonomiskt behov för att detta ska ske. Beviljande av ett tillfälligt tillstånd enligt artikel 24.3 i direktiv 2012/34/EU skulle kunna sända en negativ signal till marknaden om järnvägsföretags förmåga att överleva, vilket i sin tur skulle förvärra deras i övrigt tillfälliga ekonomiska problem. Det bör därför föreskrivas att om tillståndsmyndigheten, på grundval av den kontroll som genomförs under perioden mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020, anser att ett järnvägsföretag inte längre kan uppfylla kraven avseende ekonomisk förmåga, bör den, före den 31 augusti 2020, kunna besluta att inte tillfälligt dra in eller återkalla tillståndet för det berörda järnvägsföretaget, förutsatt att säkerheten inte äventyras och förutsatt att det finns en realistisk möjlighet att åstadkomma en tillfredsställande ekonomisk rekonstruktion av järnvägsföretaget inom de följande sex månaderna. Efter den 31 augusti 2020 bör järnvägsföretaget omfattas av de allmänna regler som fastställs i artikel 24.1 i det direktivet.

(15) I rådets direktiv 96/50/EG ([15]) fastställs villkor för att erhålla båtförarcertifikat för gods- eller personbefordran på unionens inre vattenvägar. Innehavare av båtförarcertifikat som har uppnått 65 års ålder har en skyldighet att genomgå regelbundna läkarundersökningar. Mot bakgrund av de åtgärder som vidtagits i samband med covid-19-utbrottet, och i synnerhet mot bakgrund av den begränsade tillgången till hälsovård för läkarundersökningar, är det inte säkert att innehavare av båtförarcertifikat har möjlighet att genomgå de erforderliga läkarundersökningarna inom den period som berörs av dessa åtgärder. I de fall då tidsfristen för att genomgå läkarundersökningar annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 bör den tidsfristen därför förlängas med sex månader i vart och ett av de berörda fallen. De berörda båtförarcertifikaten bör förbli giltiga i enlighet med detta.

(16) I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1629 ([16]) fastställs tekniska krav för fartyg i inlandssjöfart. I artikel 10 i det direktivet föreskrivs en begränsning av giltighetstiden för unionscertifikat för inlandssjöfart. Vidare föreskrivs i artikel 28 i direktiv (EU) 2016/1629 att handlingar som omfattas av det direktivets tillämpningsområde och som utfärdats av medlemsstaternas behöriga myndigheter före den 6 oktober 2018 enligt det direktiv som tidigare var tillämpligt, nämligen Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/87/EG ([17]), ska fortsätta att gälla tills de löper ut. De åtgärder som vidtagits med anledning av covid-19-utbrottet kan göra det opraktiskt och ibland omöjligt för de behöriga myndigheterna att genomföra tekniska besiktningar för att förlänga giltigheten för relevanta certifikat eller, när det gäller handlingar som avses i artikel 28 i direktiv (EU) 2016/1629, för att ersätta dem. För att möjliggöra fortsatt drift av berörda fartyg i inlandssjöfart är det därför lämpligt att med sex månader förlänga giltigheten för unionscertifikat för inlandssjöfart och handlingar som omfattas av artikel 28 i direktiv (EU) 2016/1629, som annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020.

([15]) Rådets direktiv 96/50/EG av den 23 juli 1996 om harmonisering av villkoren för att erhålla nationella förarbevis för gods- eller personbefordran på gemenskapens inre vattenvägar (EGT L 235, 17.9.1996, s. 31).

([16]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1629 av den 14 september 2016 om tekniska krav för fartyg i inlandssjöfart, om ändring av direktiv 2009/100/EG och om upphävande av direktiv 2006/87/EG (EUT L 252, 16.9.2016, s. 118).

([17]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/87/EG av den 12 december 2006 om tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart och om upphävande av rådets direktiv 82/714/EEG (EUT L 389, 30.12.2006, s. 1).

(17) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 725/2004 ([18]) fastställs regler om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar. I Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/65/EG ([19]) fastställs åtgärder för att förbättra hamnskyddet inför hot om säkerhetstillbud. Direktivet säkerställer också att skyddsåtgärder som vidtas med tillämpning av förordning (EG) nr 725/2004 drar fördel av ett ökat skydd i hamnar. Den pågående folkhälsokrisen gör det svårt för medlemsstaternas myndigheter att genomföra sjöfartsskyddsinspektioner och sjöfartsskyddsbesiktningar i syfte att förnya vissa handlingar på sjöfartsskyddsområdet. Det är därför nödvändigt att förlänga tidsfristerna för översyn av skyddsutredningar och skyddsplaner som krävs enligt de unionsrättsakterna med en rimlig tid för att ge medlemsstaterna och sjöfartsnäringen möjlighet att hantera detta på ett flexibelt och pragmatiskt sätt, och för att hålla viktiga leveranskedjor öppna, utan att säkerheten äventyras. Flexibilitet bör också medges för utbildningar och övningar med avseende på sjöfartsskydd, vilka enligt unionsrättsakterna på sjöfartsskyddsområdet ska genomföras inom vissa tidsramar.

(18) Om en medlemsstat anser att det på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19 sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt att tillämpa de regler som denna förordning medger undantag från, bland annat gällande förnyelse eller förlängning av certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd, även efter de datum som anges i denna förordning, bör kommissionen på begäran av medlemsstaten ha rätt att tillåta att den berörda medlemsstaten ytterligare förlänger de perioder som anges i denna förordning, enligt vad som är tillämpligt. För att garantera rättslig säkerhet, samtidigt som det säkerställs att inte transportsäkerheten och transportskyddet äventyras, bör en sådan förlängning begränsas till vad som är nödvändigt för att den ska motsvara den period under vilken det sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt att fullgöra formaliteter, förfaranden, kontroller och utbildningar, och den bör inte i något fall vara längre än sex månader.

(19) Covid-19-utbrottet har påverkat hela unionen, men inte på ett enhetligt sätt. Medlemsstaterna har påverkats i olika grader och vid olika tidpunkter. Med tanke på att undantagen från de regler som normalt tillämpas bör begränsas till vad som är nödvändigt, bör medlemsstaterna, när det gäller direktiv 2006/126/EG, förordning (EU) nr 165/2014, direktiv 2014/45/EU, förordning (EG) nr 1072/2009, förordning (EG) nr 1073/2009 och direktiv 2007/59/EG, kunna fortsätta att tillämpa dessa rättsakter utan att tillämpa de undantag som föreskrivs i den här förordningen, om en tillämpning av rättsakterna har förblivit praktiskt möjlig. Detsamma bör gälla i fall då en medlemsstat har drabbats av sådana svårigheter men har antagit lämpliga nationella åtgärder för att minska dem. De medlemsstater som väljer att utnyttja denna möjlighet bör emellertid inte förhindra att en ekonomisk aktör eller fysisk person förlitar sig på de undantag som anges i den här förordningen och som är tillämpliga i en annan medlemsstat, och bör särskilt erkänna certifikat, intyg, körkort och tillstånd vars giltighet har förlängts genom den här förordningen.

(20) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att förlänga de tidsfrister som fastställs i unionsrätten för förnyelse och förlängning av giltighetstiden för vissa certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd och att skjuta upp vissa regelbundna kontroller och regelbundna fortbildningar med anledning av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-utbrottet på områdena väg, järnväg och inre vattenvägar samt sjöfartsskydd, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av den föreslagna åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(21) Med beaktande av den brådska som föranleds av de exceptionella omständigheter som förorsakats av covid-19-utbrottet har det ansetts lämpligt att tillämpa ett undantag från den åttaveckorsperiod som avses i artikel 4 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, fogat till fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

([18]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 725/2004 av den 31 mars 2004 om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar (EUT L 129, 29.4.2004, s. 6).

([19]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/65/EG av den 26 oktober 2005 om ökat hamnskydd (EUT L 310, 25.11.2005, s. 28).

(22) På grund av covid-19-utbrottets oförutsebara och plötsliga karaktär var det omöjligt att anta relevanta åtgärder i tid. Därför bör bestämmelserna i denna förordning också omfatta tiden före dess ikraftträdande. Med hänsyn till dessa bestämmelsers karaktär leder ett sådant tillvägagångssätt inte till att de berörda personernas berättigade förväntningar åsidosätts.

(23) Mot bakgrund av det allt överskuggande behovet av att utan dröjsmål hantera de omständigheter som orsakats av covid-19-utbrottet på områdena väg, järnväg och inre vattenvägar samt sjöfartsskydd, samtidigt som medlemsstaterna ges en rimlig tid för att underrätta kommissionen om de beslutar att inte tillämpa vissa undantag som fastställs i denna förordning, bör denna förordning av brådskande skäl träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* för att säkerställa att situationer med rättsosäkerhet som påverkar många myndigheter och transportföretag inom olika transportsektorer, i synnerhet när de relevanta tidsfristerna redan har löpt ut, blir så korta som möjligt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs särskilda och tillfälliga åtgärder tillämpliga på förnyelse av och förlängning av giltigheten för vissa certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd samt på uppskjutande av vissa regelbundna kontroller och regelbundna fortbildningar med anledning av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-utbrottet inom områdena väg, järnväg och inre vattenvägar samt sjöfartsskydd.

Artikel 2

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i direktiv 2003/59/EG

1. Trots vad som sägs i artikel 8.2 och 8.3 i direktiv 2003/59/EG, ska de tidsfrister inom vilka innehavaren av ett yrkeskompetensbevis ska ha genomgått fortbildning i enlighet med de bestämmelserna annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 februari 2020 och den 31 augusti 2020 anses vara, eller ha blivit, förlängda med sju månader i vart och ett av fallen. Yrkeskompetensbeviset ska förbli giltigt i enlighet med detta.

2. Giltigheten för den harmoniserade unionskoden ”95” som föreskrivs i bilaga I till direktiv 2006/126/EG och som har angetts av de behöriga myndigheterna antingen på körkortet eller på det yrkeskompetensbevis för förare som avses i artikel 10.1 i direktiv 2003/59/EG på grundval av det yrkeskompetensbevis som avses i punkt 1 i den artikeln, ska anses vara förlängd med sju månader från och med den dag som anges på varje sådant körkort eller yrkeskompetensbevis för förare.

3. Giltighet för yrkeskompetensbevis för förare som avses i bilaga II till direktiv 2003/59/EG som annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 februari 2020 och den 31 augusti 2020, ska anses vara, eller ha blivit, förlängd med sju månader från och med den sista giltighetsdag som anges på varje sådant bevis.

4. Med förbehåll för gränsöverskridande verksamheter som omfattas av punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel ska åtgärder som medlemsstaterna har vidtagit i enlighet med de bestämmelser i direktiven 2003/59/EG och 2006/126/EG som avses i punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel under perioden mellan den 1 februari 2020 och den 28 maj 2020 förbli giltiga.

5. Om en medlemsstat anser att det sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt att genomgå fortbildning eller certifiera denna, ange den harmoniserade unionskoden ”95” eller förnya yrkeskompetensbevis för förare efter den 31 augusti 2020, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkterna 1, 2 och 3, enligt vad som är tillämpligt. Denna begäran kan avse perioden mellan den 1 februari 2020 och den 31 augusti 2020 eller de sjumånadersperioder som anges i punkterna 1, 2 och 3, enligt vad som är tillämpligt, eller båda. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 augusti 2020.

6. Om kommissionen konstaterar, efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 5, att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1, 2 respektive 3, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken det sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt att genomgå fortbildningen i fråga eller certifiera denna, ange den harmoniserade unionskoden "95" eller förnya yrkeskompetensbevis för förare och får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 3

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i direktiv 2006/126/EG

1. Trots vad som sägs i artikel 7 i direktiv 2006/126/EG och punkt 3 d i bilaga I till det direktivet ska den giltighet för körkort som i enlighet med de bestämmelserna annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 februari 2020 och den 31 augusti 2020 anses vara, eller ha blivit, förlängd med sju månader från och med den sista giltighetsdag som anges på varje sådant körkort.

2. Om en medlemsstat anser att förnyelse av körkort sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjlig efter den 31 augusti 2020, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1. Denna begäran får avse perioden mellan den 1 februari 2020 och den 31 augusti 2020 eller sjumånadersperioden, eller båda. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 augusti 2020.

3. Om kommissionen konstaterar, efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 2, att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken det sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt att förnya körkort och får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

4. Om en medlemsstat inte har drabbats av, och sannolikt inte kommer att drabbas av, svårigheter som gjort det praktiskt omöjligt att förnya körkort under perioden mellan den 1 februari 2020 och den 31 augusti 2020 till följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-utbrottet, eller har vidtagit lämpliga nationella åtgärder för att minska sådana svårigheter, får medlemsstaten besluta att inte tillämpa punkt 1, efter att först ha underrättat kommissionen. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta och offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

En medlemsstat som har beslutat att inte tillämpa punkt 1 såsom föreskrivs i första stycket får inte förhindra den gränsöverskridande verksamheten för en ekonomisk aktör eller fysisk person som har förlitat sig på undantag som anges i punkt 1 och som är tillämpliga i en annan medlemsstat.

Artikel 4

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i förordning (EU) nr 165/2014

1. Trots vad som sägs i artikel 23 i förordning (EU) nr 165/2014 ska de regelbundna besiktningar som föreskrivs i punkt 1 i den artikeln och som enligt den punkten annars skulle ha behövt göras eller annars skulle behöva göras mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020, göras senast sex månader efter den dag då de annars skulle ha behövt göras enligt den artikeln.

2. Trots vad som sägs i artikel 28 i förordning (EU) nr 165/2014 ska medlemsstaternas behöriga myndigheter, om en förare ansöker om förnyelse av ett förarkort i enlighet med punkt 1 i den artikeln mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020, utfärda ett nytt förarkort senast två månader efter mottagande av begäran. Fram till dess att föraren får ett nytt förarkort från de myndigheter som utfärdar kort ska artikel 35.2 i den förordningen gälla för föraren i tillämpliga delar, förutsatt att föraren kan bevisa att ansökan om förnyelse av förarkortet gjordes i enlighet med artikel 28.1 i den förordningen.

3. Trots vad som sägs i artikel 29.4 i förordning (EU) nr 165/2014 ska medlemsstaternas behöriga myndigheter, om en förare ansöker om ett ersättningskort i enlighet med punkt 4 i den artikeln mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020, utfärda ett ersättningskort senast två månader efter mottagandet av begäran. Trots vad som sägs i artikel 29.5 i förordning (EU) nr 165/2014 får föraren fortsätta att köra fram till dess att ett nytt förarkort erhålls från de myndigheter som utfärdar kort, förutsatt att föraren kan bevisa att förarkortet återlämnades till den behöriga myndigheten när det var skadat eller inte fungerade på fullgott sätt och att ett ersättningskort har begärts.

4. Om en medlemsstat anser att de regelbundna besiktningar, de förnyelser av förarkort eller de ersättanden av förarkort som krävs enligt förordning (EU) nr 165/2014 sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjliga efter den 31 augusti 2020, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkterna 1, 2 och 3, enligt vad som är tillämpligt. Denna begäran får avse perioden mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 eller de tillämpliga tidsfristerna för utfärdande av ett nytt förarkort, eller båda. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 augusti 2020.

5. Om kommissionen konstaterar, efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 4, att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1, 2 respektive 3, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken de regelbundna besiktningarna eller förnyelsen eller ersättandet av förarkort sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjliga och får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

6. Om en medlemsstat inte har drabbats av, och sannolikt inte kommer att drabbas av, svårigheter som gjort det praktiskt omöjligt att genomföra regelbundna besiktningar, förnya förarkort eller ersätta förarkort under perioden mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 till följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-utbrottet, eller har vidtagit lämpliga nationella åtgärder för att minska sådana svårigheter, får medlemsstaten besluta att inte tillämpa punkterna 1, 2 och 3, efter att först ha underrättat kommissionen. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta och offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

En medlemsstat som har beslutat att inte tillämpa punkterna 1, 2 och 3 såsom föreskrivs i första stycket får inte förhindra den gränsöverskridande verksamheten för en ekonomisk aktör eller fysisk person som har förlitat sig på undantag som anges i punkterna 1, 2 och 3 och som är tillämpliga i en annan medlemsstat.

Artikel 5

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i direktiv 2014/45/EU

1. Trots vad som sägs i artiklarna 5.1 och 10.1 i direktiv 2014/45/EU och punkt 8 i bilaga II till det direktivet, ska tidsfristerna för de trafiksäkerhetsprovningar som i enlighet med de bestämmelserna annars skulle ha behövt genomföras eller annars skulle behöva genomföras mellan den 1 februari 2020 och den 31 augusti 2020 anses vara, eller ha blivit, förlängda med sju månader.

2. Trots vad som sägs i artikel 8 i direktiv 2014/45/EU och punkt 8 i bilaga II till det direktivet, ska giltigheten för trafiksäkerhetsintyg med en sista giltighetsdag mellan den 1 februari 2020 och den 31 augusti 2020 anses vara, eller ha blivit, förlängd med sju månader.

3. Om en medlemsstat anser att genomförandet av trafiksäkerhetsprovningar eller det tillhörande intygsförfarandet sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt efter den 31 augusti 2020, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkterna 1 och 2, enligt vad som är tillämpligt. Denna begäran får avse perioden mellan den 1 februari 2020 och den 31 augusti 2020 eller sjumånadersperioden, eller båda. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 augusti 2020.

4. Om kommissionen konstaterar, efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 3, att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1 respektive 2, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken genomförandet av trafiksäkerhetsprovningar eller det tillhörande intygsförfarandet sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt och får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. Om en medlemsstat inte har drabbats av, och sannolikt inte kommer att drabbas av, svårigheter som gjort det praktiskt omöjligt att genomföra trafiksäkerhetsprovningar eller det tillhörande intygsförfarandet under perioden mellan den 1 februari 2020 och den 31 augusti 2020, till följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-utbrottet, eller har vidtagit lämpliga nationella åtgärder för att minska sådana svårigheter, får medlemsstaten besluta att inte tillämpa punkterna 1 och 2, efter att först ha underrättat kommissionen. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta och offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

En medlemsstat som har beslutat att inte tillämpa punkterna 1 och 2 såsom föreskrivs i första stycket får inte förhindra den gränsöverskridande verksamheten för en ekonomisk aktör eller fysisk person som har förlitat sig på undantag som anges i punkterna 1 och 2 och som är tillämpliga i en annan medlemsstat.

Artikel 6

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i förordning (EG) nr 1071/2009

1. Trots vad som sägs i artikel 13.1 c i förordning (EG) nr 1071/2009 ska, om en behörig myndighet, på grundval av de årliga räkenskaper och intyg som avses i artikel 7.1 och 7.2 i den förordningen för de räkenskapsår som omfattar hela eller delar av perioden mellan den 1 mars 2020 och den 30 september 2020, fastställer att ett transportföretag inte uppfyller det krav på ekonomiska resurser som fastställs i artikel 3.1 c i den förordningen, den tidsfrist som den behöriga myndigheten har fastställt med avseende på tillämpningen av artikel 13.1 c i den förordningen inte överstiga tolv månader.

2. Trots vad som sägs i artikel 13.1 c i förordning (EG) nr 1071/2009 gäller att om den behöriga myndigheten före den 28 maj 2020 har fastställt att ett transportföretag inte uppfyller det krav på ekonomiska resurser som fastställs i artikel 13.1 c i den förordningen och har fastställt en tidsfrist för transportföretaget för att åtgärda situationen, får den behöriga myndigheten förlänga den tidsfristen, förutsatt att tidsfristen inte har löpt ut den 28 maj 2020. Den förlängda tidsfristen får inte överstiga tolv månader.

Artikel 7

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i förordning (EG) nr 1072/2009

1. Trots vad som sägs i artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1072/2009 ska giltigheten för gemenskapstillstånd som annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 anses vara, eller ha blivit, förlängd med sex månader. Bestyrkta kopior ska förbli giltiga i enlighet med detta.

2. Trots vad som sägs i artikel 5.7 i förordning (EG) nr 1072/2009 ska giltigheten för förartillstånd som annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 anses vara, eller ha blivit, förlängd med sex månader.

3. Om en medlemsstat anser att förnyelse av gemenskapstillstånd eller förartillstånd sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjlig efter den 31 augusti 2020, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkterna 1 och 2, enligt vad som är tillämpligt. Denna begäran får avse perioden mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 eller sexmånadersperioden, eller båda. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 augusti 2020.

4. Om kommissionen konstaterar, efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 3, att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1 respektive 2, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken förnyelsen av gemenskapstillstånd eller förartillstånd sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjlig och får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. Om en medlemsstat inte har drabbats av, och sannolikt inte kommer att drabbas av, svårigheter som gjort det praktiskt omöjligt att förnya gemenskapstillstånd eller förartillstånd under perioden mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 till följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-utbrottet, eller har vidtagit lämpliga nationella åtgärder för att minska sådana svårigheter, får medlemsstaten besluta att inte tillämpa punkterna 1 och 2, efter att först ha underrättat kommissionen. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta och offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

En medlemsstat som har beslutat att inte tillämpa punkterna 1 och 2 såsom föreskrivs i första stycket får inte förhindra den gränsöverskridande verksamheten för en ekonomisk aktör eller fysisk person som har förlitat sig på undantag som anges i punkterna 1 och 2 och som är tillämpliga i en annan medlemsstat.

Artikel 8

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i förordning (EG) nr 1073/2009

1. Trots vad som sägs i artikel 4.4 i förordning (EG) nr 1073/2009 ska giltigheten för gemenskapstillstånd som annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 anses vara, eller ha blivit, förlängd med sex månader. Bestyrkta kopior ska förbli giltiga i enlighet med detta.

2. Trots vad som sägs i artikel 8.3 i förordning (EG) nr 1073/2009 ska beslut om ansökningar om tillstånd för linjetrafik som lämnats in av transportföretaget mellan den 12 december 2019 och den 31 augusti 2020 fattas av den tillståndsgivande myndigheten inom sex månader från den dag då ansökan lämnades in. Trots vad som sägs i artikel 8.2 i förordning (EG) nr 1073/2009 ska de behöriga myndigheterna i de medlemsstater vars samtycke har begärts avseende sådana ansökningar i enlighet med punkt 1 i den artikeln underrätta den tillståndsgivande myndigheten om sitt beslut i fråga om ansökan inom tre månader. Om den tillståndsgivande myndigheten inte får något svar inom tre månader ska de tillfrågade myndigheterna anses ha gett sitt samtycke, och den tillståndsgivande myndigheten får bevilja tillståndet. Förlängningen av tidsfristen till tre månader för de medlemsstater vars samtycke har begärts enligt artikel 8.2 i förordning (EG) nr 1073/2009 ska tillämpas på ansökningar mottagna efter den 27 mars 2020.

3. Om en medlemsstat anser att förnyelse av gemenskapstillstånd sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjlig efter den 31 augusti 2020, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1. Denna begäran får avse perioderna mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 eller mellan den 12 december 2019 och den 31 augusti 2020 eller sexmånadersperioden, eller någon kombination av dessa. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 augusti 2020.

4. Om kommissionen konstaterar, efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 3, att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken förnyelse av gemenskapstillstånd sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjlig och får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. Om en medlemsstat inte har drabbats av, och sannolikt inte kommer att drabbas av, svårigheter som gjort det praktiskt omöjligt att förnya gemenskapstillstånd under perioden mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 till följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-utbrottet, eller har vidtagit lämpliga nationella åtgärder för att minska sådana svårigheter, får medlemsstaten besluta att inte tillämpa punkt 1, efter att först ha underrättat kommissionen. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta och offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

En medlemsstat som har beslutat att inte tillämpa punkt 1 såsom föreskrivs i första stycket får inte förhindra den gränsöverskridande verksamheten för en ekonomisk aktör eller fysisk person som har förlitat sig på undantag som anges i punkt 1 och som är tillämpliga i en annan medlemsstat.

Artikel 9

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i direktiv (EU) 2016/798

1. Trots vad som sägs i artikel 10.13 i direktiv (EU) 2016/798 ska de tidsfrister för förnyelse av gemensamma säkerhetsintyg som annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 anses vara, eller ha blivit, förlängda med sex månader. Det gemensamma säkerhetsintyg som berörs ska förbli giltigt i enlighet med detta.

2. Trots vad som sägs i artikel 12.2 i direktiv (EU) 2016/798 ska giltigheten för säkerhetstillstånd som i enlighet med den bestämmelsen annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020, anses vara, eller ha blivit, förlängd med sex månader.

3. Om en medlemsstat anser att förnyelse av gemensamma säkerhetsintyg som utfärdats i enlighet med artikel 10.8 i direktiv (EU) 2016/798 eller förlängning av giltighetstiden för säkerhetstillstånd sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjlig efter den 31 augusti 2020, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkterna 1 och 2, enligt vad som är tillämpligt. Denna begäran får avse perioden mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 eller den sexmånadersperiod som anges i punkt 1 respektive 2, eller båda. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 augusti 2020.

4. Om kommissionen konstaterar, efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 3, att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1 respektive 2, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken förnyelse av gemensamma säkerhetsintyg eller förlängning av giltighetstiden för säkerhetstillstånd sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjlig och får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 10

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i direktiv 2004/49/EG

1. Trots vad som sägs i artikel 10.5 i direktiv 2004/49/EG ska de tidsfrister för förnyelse av säkerhetsintyg som annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 anses vara, eller ha blivit, förlängda med sex månader. De säkerhetsintyg som berörs ska förbli giltiga i enlighet med detta.

2. Trots vad som sägs i artikel 11.2 i direktiv 2004/49/EG ska de tidsfrister för förnyelse av säkerhetstillstånd som annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 anses vara, eller ha blivit, förlängda med sex månader. Det säkerhetstillstånd som berörs ska förbli giltigt i enlighet med detta.

3. Om en medlemsstat anser att förnyelse av säkerhetsintyg eller säkerhetstillstånd sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjlig efter den 31 augusti 2020, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkterna 1 och 2, enligt vad som är tillämpligt. Denna begäran får avse perioden mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 eller de sexmånadersperioder som anges i punkt 1 respektive 2, eller båda. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 augusti 2020.

4. Om kommissionen konstaterar, efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 3, att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1 respektive 2, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken förnyelse av säkerhetsintyg eller säkerhetstillstånd sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjlig och får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 11

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i direktiv 2007/59/EG

1. Trots vad som sägs i artikel 14.5 i direktiv 2007/59/EG ska giltighetstiden för förarbevis som annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 anses vara, eller ha blivit, förlängd med sex månader från och med förarbevisets sista giltighetsdag.

2. Trots vad som sägs i artikel 16 i direktiv 2007/59/EG och i bilagorna II och VII till det direktivet ska de tidsfrister för genomförande av de regelbundna kontrollerna som i enlighet med de bestämmelserna annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 anses vara, eller ha blivit, förlängda med sex månader i varje enskilt fall. De förarbevis som avses i artikel 14 och de intyg som avses i artikel 15 i det direktivet ska förbli giltiga i enlighet med detta.

3. Om en medlemsstat anser att det sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt att förnya förarbevis eller genomföra regelbundna kontroller efter den 31 augusti 2020, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkterna 1 och 2, enligt vad som är tillämpligt. Denna begäran får avse perioden mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 eller de sexmånadersperioder som anges i punkt 1 respektive 2, eller båda. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 augusti 2020.

4. Om kommissionen konstaterar, efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 3, att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1 respektive 2, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken det sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt att förnya förarbevis eller genomföra regelbundna kontroller och får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. Om en medlemsstat inte har drabbats av, och sannolikt inte kommer att drabbas av, svårigheter som gjort det praktiskt omöjligt att förnya förarbevis eller genomföra regelbundna kontroller under perioden mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 till följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-utbrottet, eller har vidtagit lämpliga nationella åtgärder för att minska sådana svårigheter, får medlemsstaten besluta att inte tillämpa punkterna 1 och 2, efter att först ha underrättat kommissionen. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta och offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

En medlemsstat som har beslutat att inte tillämpa punkterna 1 och 2 såsom föreskrivs i första stycket får inte förhindra den gränsöverskridande verksamheten för en ekonomisk aktör eller fysisk person som har förlitat sig på undantag som anges i punkterna 1 och 2 och som är tillämpliga i en annan medlemsstat.

Artikel 12

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i direktiv 2012/34/EU

1. Trots vad som sägs i artikel 23.2 i direktiv 2012/34/EU ska, om en regelbunden omprövning har föreskrivits av en tillståndsmyndighet, de tidsfrister för genomförande av en regelbunden omprövning som i enlighet med de bestämmelserna annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 anses vara, eller ha blivit, förlängda med sex månader.

2. Trots vad som sägs i artikel 24.3 i direktiv 2012/34/EU ska giltigheten för tillfälliga tillstånd som annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 anses vara, eller ha blivit, förlängd med sex månader från och med den sista giltighetsdag som anges på varje tillfälligt tillstånd.

3. Trots vad som sägs i artikel 25.2 i direktiv 2012/34/EU ska tillståndsmyndigheten fatta beslut avseende ansökningar som lämnas in mellan den 12 januari 2020 och den 31 augusti 2020 senast nio månader efter det att all relevant information, i synnerhet de upplysningar som avses i bilaga III till det direktivet, har ingetts.

4. Om en medlemsstat anser att genomförandet av en regelbunden omprövning, upphävandet av tillfälliga indragningar av tillstånd eller utfärdande av nya tillstånd, i fall då tillstånd tidigare har återkallats, sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt efter den 31 augusti 2020, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkterna 1 och 2, enligt vad som är tillämpligt. Denna begäran får avse perioden mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 eller sexmånadersperioden, eller båda. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 augusti 2020.

5. Om kommissionen konstaterar, efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 4, att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken upphävande av tillfälliga indragningar av tillstånd eller utfärdande av nya tillstånd, i fall då tillstånd tidigare har återkallats, sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt och får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 13

Behandling av tillstånd för järnvägsföretag enligt direktiv 2012/34/EU i händelse av bristande efterlevnad av kraven på ekonomisk förmåga

Trots vad som sägs i artikel 24.1 i direktiv 2012/34/EU får en tillståndsmyndighet – i fall då den, på grundval av en kontroll som avses i den bestämmelsen och som genomförts under perioden mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020, anser att ett järnvägsföretag inte längre kan uppfylla de krav avseende ekonomisk förmåga som avses i artikel 20 i det direktivet – före den 31 augusti 2020 besluta att inte tillfälligt dra in eller återkalla det berörda järnvägsföretagets tillstånd, förutsatt att säkerheten inte äventyras och förutsatt att det finns en realistisk möjlighet att åstadkomma en tillfredsställande finansiell rekonstruktion av järnvägsföretaget inom de följande sexmånaderna.

Artikel 14

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i direktiv 96/50/EG

1. Trots vad som sägs i artikel 6.2 i direktiv 96/50/EG ska de tidsfrister för att genomgå läkarundersökningar som i enlighet med den bestämmelsen annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 anses vara, eller ha blivit, förlängda med sex månader. Båtförarcertifikaten för personer som är skyldiga att genomgå läkarundersökningar enligt artikel 6.2 i det direktivet ska förbli giltiga i enlighet med detta.

2. Om en medlemsstat anser att genomförande av läkarundersökningar sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt efter den 31 augusti 2020, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1. Denna begäran får avse perioden mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 eller den sexmånadersperiod som anges i punkt 1, eller båda. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 augusti 2020.

3. Om kommissionen konstaterar, efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 2, att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken genomförande av läkarundersökningar sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt och får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 15

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i direktiv (EU) 2016/1629

1. Trots vad som sägs i artikel 10 i direktiv (EU) 2016/1629 ska giltigheten för unionscertifikat för inlandssjöfart, som annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020, anses vara, eller ha blivit, förlängd med sex månader.

2. Trots vad som sägs i artikel 28 i direktiv (EU) 2016/1629 ska giltigheten för handlingar som omfattas av det direktivets tillämpningsområde och som utfärdats av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna enligt direktiv 2006/87/EG före den 6 oktober 2018, som i enlighet med den bestämmelsen annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020, anses vara, eller ha blivit, förlängd med sex månader.

3. Om en medlemsstat anser att förnyelse av unionscertifikat för inlandssjöfart eller av handlingar som avses i punkt 2 sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjlig efter den 31 augusti 2020, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkterna 1 och 2, enligt vad som är tillämpligt. Denna begäran får avse perioden mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 eller de sexmånadersperioder som anges i punkt 1 respektive 2, eller båda. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 augusti 2020.

4. Om kommissionen konstaterar, efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 3, att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1 respektive 2, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken förnyelse av unionscertifikat för inlandssjöfart eller av handlingar som avses i punkt 2 sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjlig och får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 16

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i förordning (EG) nr 725/2004

1. Trots vad som sägs i artikel 3.6 i förordning (EG) nr 725/2004 ska de tidsfrister för genomförande av regelbundna översyner av skyddsutredningar avseende hamnanläggningar som i enlighet med den bestämmelsen annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 anses vara, eller ha blivit, förlängda till och med den 30 november 2020.

2. Genom undantag från del B avsnitt 13.6 i bilaga III till förordning (EG) nr 725/2004 ska de övningar som inte kunde ha genomförts eller som inte kan genomföras under 2020 med de mellanrum som anges där, genomföras minst två gånger under 2020, och med högst sex månaders mellanrum.

3. Trots vad som sägs i del B avsnitten 13.7 och 18.6 i bilaga III till förordning (EG) nr 725/2004, ska de tidsfrister på 18 månader för genomförande av de olika typerna av övningar som i enlighet med de bestämmelserna annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 anses vara, eller ha blivit, förlängda med sex månader i varje enskilt fall, dock inte i något fall längre än till och med den 31 december 2020.

4. När det gäller de krav som anges i del B avsnitten 13.7 och 18.6 i bilaga III till förordning (EG) nr 725/2004, enligt vilka de olika typerna av övningar ska genomföras minst en gång varje kalenderår, ska övningar som genomförs 2021 under den period som omfattas av ett tillstånd som utfärdats enligt punkt 5 i den här artikeln anses ha genomförts även 2020.

5. Om en medlemsstat anser att genomförande av skyddsutredningar avseende hamnanläggningar, eller av de olika typer av övningar som avses i del B avsnitten 13.7 och 18.6 i bilaga III till förordning (EG) nr 725/2004, sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt efter den 31 augusti 2020, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder och tidsfrister som anges i punkterna 1 och 3, enligt vad som är tillämpligt. Denna begäran får avse perioden mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020, tidsfristerna eller de sexmånadersperioder som anges i punkt 1 respektive 3, eller någon kombination av dessa. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 augusti 2020.

6. Om kommissionen konstaterar, efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 5, att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder och tidsfrister som anges i punkt 1 respektive 3, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken genomförande av skyddsutredningar avseende hamnanläggningar eller av de olika typerna av övningar sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt och får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 17

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i direktiv 2005/65/EG

1. Trots vad som sägs i artikel 10 i direktiv 2005/65/EG ska de tidsfrister för genomförande av översynen av hamnskyddsutredningar och hamnskyddsplaner som i enlighet med den artikeln annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 anses vara, eller ha blivit, förlängda med sex månader i varje enskilt fall, dock inte i något fall längre än till och med den 30 november 2020.

2. Trots vad som sägs i artikel 7.7 i direktiv 2005/65/EG och i bilaga III till det direktivet, ska de tidsfrister på 18 månader för genomförande av utbildningsövningar som i enlighet med den bilagan annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020 anses vara, eller ha blivit, förlängda med sex månader i varje enskilt fall, dock inte i något fall längre än till och med den 30 november 2020.

3. När det gäller det krav som anges i bilaga III till direktiv 2005/65/EG, enligt vilket utbildningsövningar ska genomföras minst en gång varje kalenderår, ska utbildningsövningar som genomförs 2021 under den period som omfattas av ett tillstånd som utfärdats enligt punkt 4 i den här artikeln anses ha genomförts även 2020.

4. Om en medlemsstat anser att genomförande av översynen av hamnskyddsutredningar eller hamnskyddsplaner, eller genomförande av utbildningsövningar, sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt efter den 31 augusti 2020, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkterna 1 och 2, enligt vad som är tillämpligt. Denna begäran får avse perioden mellan den 1 mars 2020 och den 31 augusti 2020, tidsfristerna eller de sexmånadersperioder som anges i punkt 1 respektive 2, eller någon kombination av dessa. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 augusti 2020.

5. Om kommissionen konstaterar, efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 4, att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder och tidsfrister som anges i punkt 1 respektive 2, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken genomförande av översynen av hamnskyddsutredningar eller hamnskyddsplaner, eller genomförande av utbildningsövningar, sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt och får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 18

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 4 juni 2020.

Artiklarna 3.4, 4.6, 5.5, 7.5, 8.5 och 11.5 ska dock tillämpas från och med den 28 maj 2020.

Första, andra och tredje styckena i den här artikeln påverkar inte den retroaktiva verkan som föreskrivs i artiklarna 2–17.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 maj 2020.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
D. M. SASSOLI	A. METELKO-ZGOMBIĆ
Ordförande	*Ordförande*

RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/699

av den 25 maj 2020

om tillfälliga åtgärder avseende stämmor i europabolag och europeiska kooperativa föreningar

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 352,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

(1) För att begränsa covid-19-utbrottet, som den 11 mars 2020 klassades som en pandemi av Världshälsoorganisationen, har medlemsstaterna infört en rad åtgärder som saknar motstycke, särskilt åtgärder som rör isolering av personer och social distansering.

(2) Sådana åtgärder kan hindra företag och kooperativa föreningar från att uppfylla sina rättsliga förpliktelser enligt nationell bolagsrätt och unionsbolagsrätt, i synnerhet, genom att skapa stora svårigheter för dem att hålla stämmor.

(3) På nationell nivå har medlemsstaterna infört nödåtgärder till stöd för bolag och kooperativa föreningar som ger dem de verktyg och den flexibilitet som krävs under de rådande exceptionella omständigheterna som uppstått till följd av covid-19-pandemin. I synnerhet har många medlemsstater gjort det möjligt att använda digitala verktyg och processer för att hålla stämmor och de har förlängt tidsfristerna för hållande av stämmor under 2020.

(4) På unionsnivå regleras europabolag genom rådets förordning (EG) nr 2157/2001 ([1]) och europeiska kooperativa föreningar regleras genom rådets förordning (EG) nr 1435/2003 ([2]). Båda förordningarna föreskriver att en stämma ska hållas inom sex månader efter räkenskapsårets utgång. Med hänsyn till de rådande exceptionella omständigheterna som uppstått till följd av covid-19-pandemin bör ett tillfälligt undantag från detta krav medges. Eftersom hållandet av stämmor är av avgörande betydelse för att säkerställa att lagstadgade eller ekonomiskt nödvändiga beslut fattas i rätt tid, bör europabolag och europeiska kooperativa föreningar tillåtas hålla sina stämmor inom 12 månader efter räkenskapsårets utgång under förutsättning att de hålls senast den 31 december 2020. Eftersom det rör sig om en tillfällig åtgärd på grund av de exceptionella omständigheter som uppstått till följd av covid-19-pandemin bör det undantaget endast tillämpas på stämmor som ska hållas under 2020.

(5) I fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) föreskrivs inga andra befogenheter för antagandet av denna förordning än de som anges i artikel 352.

(6) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att tillhandahålla en tillfällig nödlösning för europabolag och europeiska kooperativa föreningar som gör det möjligt för dem att avvika från bestämmelserna i förordning (EG) nr 2157/2001 och förordning (EG) nr 1435/2003 avseende tidpunkten för hållande av stämmor, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag (EGT L 294, 10.11.2001, s. 1).
([2]) Rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) (EUT L 207, 18.8.2003, s. 1).

(7) Mot bakgrund av att den sexmånadersperiod som avses i förordningarna (EG) nr 2157/2001 och (EG) nr 1435/2003 kommer att löpa ut i maj eller juni 2020, och med tanke på att tidsfristerna för sammankallande måste beaktas, bör denna förordning träda i kraft så snart som möjligt.

(8) Med beaktande av ärendets brådskande karaktär har det ansetts lämpligt att föreskriva ett undantag från den åttaveckorsperiod som avses i artikel 4 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, fogat till EU-fördraget, EUF-fördraget och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillfällig åtgärd avseende bolagsstämmor i europabolag

Om ett europabolag, i enlighet med artikel 54.1 i förordning (EG) nr 2157/2001 ska hålla en bolagsstämma under 2020, får det, genom undantag från den bestämmelsen, hålla stämman inom 12 månader efter räkenskapsårets utgång, förutsatt att stämman hålls senast den 31 december 2020.

Artikel 2

Tillfällig åtgärd avseende föreningsstämmor i europeiska kooperativa föreningar

Om en europeisk kooperativ förening, i enlighet med artikel 54.1 i förordning (EG) nr 1435/2003 ska hålla en föreningsstämma under 2020, får den, genom undantag från den bestämmelsen, hålla stämman inom 12 månader efter räkenskapsårets utgång, förutsatt att stämman hålls senast den 31 december 2020.

Artikel 3

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 maj 2020.

På rådets vägnar
Ordförande
G. GRLIĆ RADMAN

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2020/700

av den 25 maj 2020

om ändring av direktiven (EU) 2016/797 och (EU) 2016/798 vad gäller förlängning av deras införlivandeperioder

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

efter att ha hört Europeiska ekonomiska och sociala kommittén,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([1]), och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 57.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/797 ([2]) och artikel 33.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/798 ([3]) skulle medlemsstaterna ha infört de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa de relevanta bestämmelserna i de direktiven senast den 16 juni 2019. Enligt artikel 57.2 i direktiv (EU) 2016/797 och artikel 33.2 i direktiv (EU) 2016/798 hade dock medlemsstaterna möjlighet att förlänga införlivandeperioden med ett år.

(2) Sjutton medlemsstater har underrättat kommissionen och Europeiska unionens järnvägsbyrå (*byrån*) om en förlängning av tidsfristerna för införlivande av direktiven (EU) 2016/797 och (EU) 2016/798 till den 16 juni 2020.

(3) På grund av den extraordinära och oförutsägbara situation som orsakats av covid-19-utbrottet har vissa av dessa medlemsstater svårt att slutföra lagstiftningsarbetet inom tidsfristerna för införlivande och riskerar därför att inte respektera dem. Om detta sker skulle det kunna skapa rättslig osäkerhet för järnvägsindustrin, de nationella myndigheterna och byrån när det gäller den lagstiftning som rör järnvägssäkerhet och driftskompatibilitet. Att vissa medlemsstater inte klarar av att införliva direktiven (EU) 2016/797 och (EU) 2016/798 till följd av covid-19-utbrottet har negativa konsekvenser för järnvägssektorn.

(4) Det är viktigt att skapa rättslig klarhet och säkerhet för järnvägsindustrin genom att, där det är relevant, tillåta medlemsstaterna att, från och med den 16 juni 2020 och under en begränsad tid, fortsätta att tillämpa Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG ([4]) och direktiv 2008/57/EG ([5]).

([1]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 maj 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 25 maj 2020.

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/797 av den 11 maj 2016 om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom Europeiska unionen (EUT L 138, 26.5.2016, s. 44).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/798 av den 11 maj 2016 om järnvägssäkerhet (EUT L 138, 26.5.2016, s. 102).

([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (järnvägssäkerhetsdirektivet) (EUT L 164, 30.4.2004, s. 44).

([5]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/57/EG av den 17 juni 2008 om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom gemenskapen (EUT L 191, 18.7.2008, s. 1).

(5) Eftersom covid-19-utbrottet inträffade i slutskedet av antagandet av de nationella införlivandeåtgärderna avseende direktiven (EU) 2016/797 och (EU) 2016/798, bör medlemsstaterna få en ytterligare period på sig för att slutföra införlivandeprocessen.

(6) Tidsfristerna för införlivande av direktiven (EU) 2016/797 och (EU) 2016/798 bör förlängas till och med den 31 oktober 2020. De datum för upphävande av direktiven 2004/49/EG och 2008/57/EG som anges i artikel 58 i direktiv (EU) 2016/797 respektive artikel 34 i direktiv (EU) 2016/798 bör anpassas i enlighet med detta.

(7) Ett antal delegerade akter har antagits på grundval av direktiv (EU) 2016/798 vilka återspeglar tidigare tidsfrister för införlivande. Mot bakgrund av den nuvarande situationen behöver dessa delegerade akter anpassas till den nya tidsfristen för införlivande.

(8) Med beaktande av den brådska som föranleds av de exceptionella omständigheter som förorsakats av covid-19-utbrottet har det ansetts lämpligt att föreskriva ett undantag från den åttaveckorsperiod som avses i artikel 4 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, fogat till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

(9) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att ändra direktiven (EU) 2016/797 och (EU) 2016/798 till följd av covid-19-utbrottet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går det här direktivet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(10) Direktiven (EU) 2016/797 och (EU) 2016/798 bör därför ändras i enlighet med detta.

(11) För att de åtgärder som föreskrivs i detta direktiv ska kunna genomföras så snart som möjligt, bör det av brådskande skäl träda i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av direktiv (EU) 2016/797

Direktiv (EU) 2016/797 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 54.4 ska ersättas med följande:

   ”4. Byrån ska senast från och med den 16 juni 2019 utföra sina godkännandeuppgifter i enlighet med artiklarna 21 och 24 och de uppgifter som nämns i artikel 19 avseende användningsområdena i de medlemsstater som inte har meddelat byrån och kommissionen i enlighet med artikel 57.2. Genom undantag från artiklarna 21 och 24 får nationella säkerhetsmyndigheter i de medlemsstater som har meddelat detta till byrån och kommissionen i enlighet med artikel 57.2 fortsätta att utfärda godkännanden i enlighet med direktiv 2008/57/EG fram till den 16 juni 2020. Genom undantag från artiklarna 21 och 24 får nationella säkerhetsmyndigheter i de medlemsstater som har meddelat detta till byrån och kommissionen i enlighet med artikel 57.2a fortsätta att utfärda godkännanden i enlighet med direktiv 2008/57/EG fram till den 31 oktober 2020.”

2. I artikel 57 ska följande punkt införas:

   ”2a. Medlemsstater som har förlängt införlivandeperioden i enlighet med punkt 2 får ytterligare förlänga den till och med den 31 oktober 2020. Medlemsstaternas införlivandeåtgärder ska tillämpas från och med den dagen. Dessa medlemsstater ska senast den 29 maj 2020 underrätta byrån och kommissionen om detta.”

3. I artikel 58 första stycket ska datumet ”den 16 juni 2020” ersättas med ”den 31 oktober 2020”.

Artikel 2

Ändring av direktiv (EU) 2016/798

Direktiv (EU) 2016/798 ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas:

   ”Artikel 6a

   Anpassning av de gemensamma säkerhetsmetoderna till reviderade tidsfrister

   Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 27 för att anpassa tillämpningsdatumen för de delegerade akter som antagits enligt artikel 6.6 till den tidsfrist för införlivande som anges i artikel 33.2a. Det förfarande som anges i artikel 27a ska tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln.”

2. I artikel 27 ska följande punkt läggas till:

   ”7. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 6a ska ges till kommissionen från och med den 28 maj 2020 till och med den 31 oktober 2020.”

3. Följande artikel ska införas:

   ”Artikel 27a

   Skyndsamt förfarande

   1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Underrättelsen om en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

   2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 27.6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända.”

4. Artikel 31.3 ska ersättas med följande:

   ”3. Byrån ska utföra certifieringsuppgifterna enligt artikel 10 senast från och med den 16 juni 2019 med avseende på verksamhetsområden i de medlemsstater som inte har meddelat byrån och kommissionen i enlighet med artikel 33.2. Genom undantag från artikel 10 får de nationella säkerhetsmyndigheter i medlemsstaterna som har meddelat byrån och kommissionen i enlighet med artikel 33.2 fortsätta att utfärda intyg i enlighet med direktiv 2004/49/EG till och med den 16 juni 2020. Genom undantag från artikel 10 får de nationella säkerhetsmyndigheter i medlemsstaterna som har meddelat byrån och kommissionen i enlighet med artikel 33.2a fortsätta att utfärda intyg i enlighet med direktiv 2004/49/EG till och med den 31 oktober 2020.”

5. I artikel 33 ska följande punkt införas:

   ”2a. Medlemsstater som har förlängt införlivandeperioden i enlighet med punkt 2 får förlänga den ytterligare till och med den 31 oktober 2020. Medlemsstaternas införlivandeåtgärder ska tillämpas från och med den dagen. Dessa medlemsstater ska senast den 29 maj 2020 underrätta byrån och kommissionen om detta.”

6. I artikel 34 första stycket ska datumet ”den 16 juni 2020” ersättas med ”den 31 oktober 2020”.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 25 maj 2020.

På Europaparlamentets vägnar
D. M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
A. METELKO-ZGOMBIĆ
Ordförande

BESLUT

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT (EU) 2020/701

av den 25 maj 2020

om makroekonomiskt stöd till utvidgnings- och grannskapsländer i samband med covid-19-pandemin

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 212.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([1]), och

av följande skäl:

(1) Covid-19-pandemin har mycket skadliga effekter för den ekonomiska och finansiella stabiliteten i utvidgnings- och grannskapsregionerna. Partnerländer befinner sig i en situation där betalningsbalansen och de offentliga finanserna är svaga och snabbt blir sämre och där ekonomin håller på att gå in i recession. Det finns starka argument för snabba och beslutsamma åtgärder från unionens sida för att stötta dessa ekonomier. Detta beslut omfattar därför tio partnerländer: Republiken Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kosovo *, Montenegro och Republiken Nordmakedonien i utvidgningsregionen, Georgien, Republiken Moldavien och Ukraina i det östra grannskapet samt Hashemitiska konungariket Jordanien och Republiken Tunisien i det södra grannskapet (*partnerländerna*).

(2) Det brådskande behovet av stödet beror på att partnerländerna omedelbart behöver medel utöver dem som kommer att tillhandahållas via andra unionsinstrument samt av internationella finansinstitut, medlemsländer och andra bilaterala givare. Detta är nödvändigt för att snabbt medge ett utrymme för partnerländernas myndigheter att genomföra åtgärder för att motverka de ekonomiska återverkningarna av covid-19-pandemin.

(3) Myndigheterna i varje partnerland och Internationella valutafonden (IMF) har redan kommit överens om, eller förväntas inom kort komma överens om, ett program som kommer att stödjas av ett kreditarrangemang med IMF.

(4) Unionens makroekonomiska stöd bör vara ett extraordinärt finansieringsinstrument för obundet och icke öronmärkt betalningsbalansstöd som syftar till att tillgodose mottagarens omedelbara behov av extern finansiering parallellt med ett icke krisförebyggande kreditarrangemang med IMF som omfattas av ett överenskommet program med ekonomiska reformer. I samband med covid-19-pandemin bör unionens makroekonomiska stöd även vara tillgängligt för partnerländer som får krisstöd från IMF, vilket kan ges utan föregående åtgärder och/eller villkor, såsom genom Rapid Financing Instrument. Det makroekonomiska stödet bör därför ha en kortare varaktighet, vara begränsat till två utbetalningar och understödja genomförandet av ett politiskt program med ett begränsat antal reformåtgärder.

([1]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 maj 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 20 maj 2020.

* Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244 (1999) och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

(5) Ekonomiskt stöd från unionen till partnerländerna är förenligt med unionens utvidgnings- och grannskapspolitik.

(6) Eftersom partnerländerna antingen är anslutnings- eller föranslutningsländer eller omfattas av den europeiska grannskapspolitiken har de rätt att ta emot unionens makroekonomiska stöd.

(7) Eftersom partnerländernas behov av extern finansiering ökar drastiskt och förväntas väl överstiga de resurser som kommer att tillhandahållas av IMF och andra multilaterala institutioner anses unionens makroekonomiska stöd som ska tillhandahållas partnerländerna under rådande exceptionella förhållanden vara ett lämpligt svar på partnerländernas begäran om stöd till ekonomisk stabilisering av deras finanser. Unionens makroekonomiska stöd skulle stödja ekonomisk stabilisering och komplettera resurser som görs tillgängliga inom ramen för kreditarrangemanget med IMF.

(8) Unionens makroekonomiska stöd bör syfta till att stödja återställandet av en hållbar extern finansiering för partnerländerna och därigenom deras fortsatta ekonomiska och sociala utveckling.

(9) Storleken på unionens makroekonomiska stöd fastställs på grundval av en preliminär uppskattning av varje partnerlands resterande behov av extern finansiering och med beaktande av landets kapacitet att finansiera sig med egna medel, särskilt med hjälp av sin valutareserv. Unionens makroekonomiska stöd bör komplettera de program och resurser som tillhandahålls av IMF och Världsbanken. Vid fastställandet av storleken på stödet tas även hänsyn till behovet av att säkerställa att bördan delas rättvist mellan unionen och andra givare, samt redan befintlig användning av unionens andra externa finansieringsinstrument och mervärdet av unionens samlade engagemang.

(10) Kommissionen bör säkerställa att unionens makroekonomiska stöd är rättsligt och innehållsmässigt förenligt med de viktigaste principerna och målen för de olika områdena för yttre åtgärder och annan relevant unionspolitik, samt med de åtgärder som vidtas inom dessa områden.

(11) Unionens makroekonomiska stöd bör stödja unionens utrikespolitik avseende partnerländerna. Kommissionen och Europeiska utrikestjänsten (utrikestjänsten) bör ha ett nära samarbete under hela genomförandet av det makroekonomiska stödet i syfte att samordna unionens utrikespolitik och säkerställa att den är konsekvent.

(12) Unionens makroekonomiska stöd bör främja partnerländernas uppslutning kring de värderingar som landet delar med unionen, däribland demokrati, rättsstatsprincipen, god samhällsstyrning, respekt för de mänskliga rättigheterna, hållbar utveckling och fattigdomsminskning, samt deras uppslutning kring principerna om en öppen, regelstyrd och rättvis handel.

(13) Ett förhandsvillkor för unionens makroekonomiska stöd bör vara att partnerländerna respekterar faktiska demokratiska mekanismer, däribland ett parlamentariskt flerpartisystem, och rättsstatsprincipen, samt garanterar respekt för de mänskliga rättigheterna. De särskilda målen för unionens makroekonomiska stöd bör dessutom vara att stärka effektiviteten, transparensen och ansvarsskyldigheten i de offentliga finansförvaltningssystemen i partnerländerna och att främja strukturreformer som syftar till att främja en hållbar tillväxt och konsolidering av de offentliga finanserna. Kommissionen och utrikestjänsten bör regelbundet övervaka både uppfyllandet av förhandsvillkoret och uppnåendet av dessa mål.

(14) För att säkerställa att unionens ekonomiska intressen i samband med unionens makroekonomiska stöd skyddas på ett effektivt sätt bör partnerländerna vidta lämpliga åtgärder för att förebygga och bekämpa bedrägerier, korruption och andra oriktigheter i samband med stödet. Det bör vidare föreskrivas att kommissionen ska utföra kontroller, att revisionsrätten ska genomföra revisioner och att Europeiska åklagarmyndigheten ska utöva sina befogenheter.

(15) Europaparlamentet och rådets befogenheter i egenskap av budgetmyndighet påverkas inte av att det makroekonomiska stödet frigörs.

(16) De avsättningar som krävs för makroekonomiskt stöd bör vara förenliga med de budgetanslag som fastställs i den fleråriga budgetramen.

(17) Unionens makroekonomiska stöd bör förvaltas av kommissionen. För att säkerställa att Europaparlamentet och rådet kan följa genomförandet av detta beslut bör kommissionen regelbundet informera dem om utvecklingen när det gäller stödet och överlämna relevanta dokument till dem.

(18) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta beslut bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([2]).

(19) Unionens makroekonomiska stöd bör ges på ekonomiskpolitiska villkor som ska fastställas i ett samförståndsavtal (*samförståndsavtalet*). För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet, och av effektivitetsskäl, bör kommissionen bemyndigas att förhandla om sådana villkor med partnerländernas myndigheter under överinseende av kommittén med företrädare för medlemsstaterna i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011. Enligt förordning (EU) nr 182/2011 bör det rådgivande förfarandet som regel tillämpas i alla fall utom de som föreskrivs i den förordningen. Med hänsyn till den potentiellt betydande inverkan som stöd som överstiger 90 miljoner EUR kan ha är det lämpligt att tillämpa granskningsförfarandet såsom anges i förordning (EU) nr 182/2011 för transaktioner som överstiger detta tröskelvärde. Med tanke på storleken på unionens makroekonomiska stöd till varje partnerland bör det rådgivande förfarandet tillämpas på antagandet av samförståndsavtalet med Montenegro, medan granskningsförfarandet bör tillämpas på antagandet av samförståndsavtalet med övriga partnerländer som omfattas av detta beslut och på motsvarande sätt på varje minskning, tillfälligt uppskjutande och inställelse av det stödet.

(20) Eftersom målet för detta beslut, nämligen att stötta ekonomierna i partnerländer som befinner sig i en situation där betalningsbalansen och de offentliga finanserna är svaga och snabbt blir sämre, och där ekonomin håller på att gå in i recession, till följd av covid-19-pandemin, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(21) Med beaktande av den brådska som föranleds av de exceptionella förhållanden som förorsakats av covid-19-pandemin och de därmed förknippade ekonomiska följderna har det ansetts lämpligt att föreskriva ett undantag från den åttaveckorsperiod som avses i artikel 4 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, fogat till fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

(22) Detta beslut bör av brådskande skäl träda i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Unionen ska göra makroekonomiskt stöd (*unionens makroekonomiska stöd*) om totalt högst 3 miljarder EUR tillgängligt för Republiken Albanien, Bosnien och Hercegovina, Georgien, Hashemitiska konungariket Jordanien, Kosovo, Republiken Moldavien, Montenegro, Republiken Nordmakedonien, Republiken Tunisien och Ukraina (*partnerländerna*) för att stödja partnerländernas ekonomiska stabilisering och en omfattande reformagenda. Stödet ska bidra till att täcka de akuta betalningsbalansbehoven i partnerländerna såsom de fastställs i det program som stöds av IMF och göras tillgängligt enligt följande:

a) 180 miljoner EUR för Republiken Albanien.

b) 250 miljoner EUR för Bosnien och Hercegovina.

c) 150 miljoner EUR för Georgien.

d) 200 miljoner EUR för Hashemitiska konungariket Jordanien.

e) 100 miljoner EUR för Kosovo.

f) 100 miljoner EUR för Republiken Moldavien.

g) 60 miljoner EUR för Montenegro.

h) 160 miljoner EUR för Republiken Nordmakedonien.

i) 600 miljoner EUR för Republiken Tunisien.

j) 1,2 miljarder EUR för Ukraina.

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. Unionens makroekonomiska stöd till varje partnerland ska i sin helhet ges i form av lån. Kommissionen ska ha befogenhet att på unionens vägnar låna upp nödvändiga medel på kapitalmarknaderna eller av finansinstitut och låna dem vidare till partnerlandet. Lånen ska ha en maximal genomsnittlig löptid på 15 år.

3. Kommissionen ska frigöra det makroekonomiska stödet i enlighet med de avtal eller överenskommelser som ingåtts mellan IMF och partnerlandet. Kommissionen ska regelbundet informera Europaparlamentet och rådet om utvecklingen när det gäller unionens makroekonomiska stöd, inbegripet utbetalningar av stödet, och i vederbörlig tid överlämna relevanta dokument till dessa institutioner.

4. Unionens makroekonomiska stöd ska göras tillgängligt under en period på tolv månader från och med den första dagen efter det att det samförståndsavtal som avses i artikel 3.1 har trätt i kraft.

5. Om ett partnerlands finansieringsbehov minskar avsevärt under perioden för utbetalning av unionens makroekonomiska stöd jämfört med de ursprungliga prognoserna ska kommissionen, i enlighet med artikel 7.2, minska stödbeloppet eller tillfälligt skjuta upp eller ställa in stödet.

Artikel 2

1. Ett förhandsvillkor för unionens makroekonomiska stöd ska vara att partnerlandet respekterar faktiska demokratiska mekanismer, däribland ett parlamentariskt flerpartisystem, och rättsstatsprincipen, samt garanterar respekt för de mänskliga rättigheterna.

2. Kommissionen och utrikestjänsten ska kontrollera att det förhandsvillkor som fastställs i punkt 1 är uppfyllt under hela den makroekonomiska stödinsatsen.

3. Punkterna 1 och 2 ska tillämpas i enlighet med rådets beslut 2010/427/EU ([3]).

Artikel 3

1. Kommissionen ska i enlighet med artikel 7.2 komma överens med myndigheterna i varje partnerland om tydligt definierade ekonomiskpolitiska och finansiella villkor, med fokus på strukturreformer och sunda offentliga finanser, som ska gälla för unionens makroekonomiska stöd. Dessa ekonomiskpolitiska och finansiella villkor ska fastställas i ett samförståndsavtal som ska innehålla en tidsram för uppfyllandet av dessa villkor. De ekonomiskpolitiska och finansiella villkor som fastställs i samförståndsavtalet ska vara förenliga med de avtal eller överenskommelser som avses i artikel 1.3, inbegripet de makroekonomiska anpassnings- och strukturreformprogram som partnerlandet genomför, med stöd av IMF.

2. De villkor som avses i punkt 1 ska särskilt syfta till att stärka effektiviteten, transparensen och ansvarsskyldigheten i de offentliga finansförvaltningssystemen i partnerländerna, inbegripet systemen för användning av unionens makroekonomiska stöd. Framstegen när det gäller ömsesidigt öppnande av marknader, utveckling av en regelstyrd och rättvis handel och andra prioriteringar inom ramen för unionens utrikespolitik ska också vederbörligen beaktas vid utformningen av de politiska åtgärderna. Framstegen mot dessa mål ska regelbundet övervakas av kommissionen.

3. Närmare finansiella villkor för unionens makroekonomiska stöd ska fastställas i ett låneavtal som kommissionen ska ingå individuellt med myndigheterna i varje partnerland (*låneavtalet*).

4. Kommissionen ska regelbundet kontrollera att villkoren i artikel 4.3 fortfarande är uppfyllda, inbegripet att partnerlandets ekonomiska politik överensstämmer med målen för unionens makroekonomiska stöd. Detta ska göras i nära samordning med IMF och Världsbanken samt, om det är nödvändigt, Europaparlamentet och rådet.

Artikel 4

1. Om inte annat följer av villkoren i punkt 3 ska kommissionen göra unionens makroekonomiska stöd tillgängligt genom två delutbetalningar. Storleken på var och en av dessa delutbetalningar ska fastställas i samförståndsavtalet.

([3]) Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30).

2. Avsättningar för unionens makroekonomiska stöd ska om nödvändigt göras i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 ([4]).

3. Kommissionen ska besluta om verkställande av delutbetalningarna under förutsättning att alla följande villkor är uppfyllda:

a) Det förhandsvillkor som fastställs i artikel 2.

b) Ett kontinuerligt tillfredsställande genomförande av ett icke krisförebyggande kreditarrangemang med IMF.

c) Ett tillfredsställande genomförande av de ekonomiskpolitiska och finansiella villkor som överenskommits i samförståndsavtalet.

Den andra delutbetalningen ska i princip inte verkställas tidigare än tre månader efter verkställandet av den första delutbetalningen.

4. Om de villkor som avses i punkt 3 första stycket inte uppfylls ska kommissionen tillfälligt skjuta upp eller ställa in utbetalningen av unionens makroekonomiska stöd. I dessa fall ska kommissionen informera Europaparlamentet och rådet om skälen till att utbetalningen tillfälligt skjutits upp eller ställts in.

5. Unionens makroekonomiska stöd ska utbetalas till partnerlandets centralbank. Om inte annat följer av de bestämmelser som ska överenskommas i samförståndsavtalet, inbegripet en bekräftelse av resterande finansieringsbehov i budgeten, får unionsmedlen överföras till finansministeriet som slutlig mottagare.

Artikel 5

1. De upplånings- och utlåningstransaktioner som avser unionens makroekonomiska stöd ska genomföras i euro med samma valutadag och får inte utsätta unionen för löptidstransformering eller valuta- eller ränterisker eller andra kommersiella risker.

2. Om omständigheterna så medger, och på partnerlandets begäran, får kommissionen vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att lånevillkoren inkluderar en klausul om förtida återbetalning och att det finns en motsvarande klausul i villkoren för upplåningstransaktionerna.

3. Om omständigheterna medger en förbättring av räntan på lånet, och på partnerlandets begäran, får kommissionen besluta om refinansiering av hela eller en del av sin ursprungliga upplåning eller omstrukturera motsvarande finansiella villkor. Refinansierings- eller omstruktureringstransaktioner ska ske i enlighet med punkterna 1 och 4 och får inte ha som följd att löptiden för den berörda upplåningen förlängs eller att det kapitalbelopp som är utestående på dagen för refinansieringen eller omstruktureringen ökar.

4. Partnerlandet ska bära unionens alla kostnader i samband med upp- och utlåningstransaktioner enligt detta beslut.

5. Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet om utvecklingen vad gäller de transaktioner som avses i punkterna 2 och 3.

Artikel 6

1. Unionens makroekonomiska stöd ska genomföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([5]).

2. Unionens makroekonomiska stöd ska genomföras inom ramen för direkt förvaltning.

3. Låneavtalet ska innehålla bestämmelser som

a) säkerställer att partnerlandet regelbundet kontrollerar att finansieringen från unionens allmänna budget använts korrekt, vidtar lämpliga åtgärder för att förhindra oriktigheter och bedrägerier samt, om det är nödvändigt, vidtar rättsliga åtgärder för att återvinna medel som utbetalats enligt detta beslut och som har förskingrats,

([4]) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 av den 25 maj 2009 om upprättande av en garantifond för åtgärder avseende tredje land (EUT L 145, 10.6.2009, s. 10).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

b) säkerställer skyddet för unionens ekonomiska intressen, i synnerhet genom att föreskriva särskilda åtgärder för att förebygga och bekämpa bedrägerier, korruption och andra oriktigheter som riktar sig mot unionens makroekonomiska stöd, i enlighet med rådets förordningar (EG, Euratom) nr 2988/95 ([6]) och (Euratom, EG) nr 2185/96 ([7]), Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ([8]) och, för medlemsstater som deltar i det fördjupade samarbetet avseende Europeiska åklagarmyndigheten, rådets förordning (EU) 2017/1939 ([9]). Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ska därför vara uttryckligen bemyndigad att genomföra utredningar, inklusive kontroller och inspektioner på plats samt it-forensik och intervjuer,

c) uttryckligen bemyndigar kommissionen eller dess företrädare att genomföra kontroller, inbegripet kontroller och inspektioner på plats,

d) uttryckligen bemyndigar kommissionen och revisionsrätten att utföra revisioner under och efter den period då unionens makroekonomiska stöd är tillgängligt, inbegripet genom granskning av dokument och revisioner på plats i form av exempelvis operativa bedömningar,

e) säkerställer att unionen har rätt till återbetalning av lånet i förtid, i det fall det konstaterats att partnerlandet, i samband med förvaltningen av unionens makroekonomiska stöd, har varit inblandat i bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som är skadlig för unionens ekonomiska intressen, och

f) säkerställer att partnerlandet ska bära alla unionens kostnader i samband med upp- och utlåningstransaktionerna enligt detta beslut.

4. Innan unionens makroekonomiska stöd genomförs ska kommissionen med hjälp av en operativ bedömning bedöma sundheten i partnerlandets finansiella arrangemang, de administrativa förfarandena samt de interna och externa kontrollmekanismer som är relevanta för sådant stöd.

Artikel 7

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas på unionens makroekonomiska stöd till Montenegro, medan artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas på unionens makroekonomiska stöd till övriga partnerländer som omfattas av detta beslut.

Artikel 8

1. Kommissionen ska senast den 30 juni varje år överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta beslut under det föregående året, inklusive en utvärdering av genomförandet. Rapporten ska

a) granska framstegen i genomförandet av unionens makroekonomiska stöd,

b) bedöma partnerländernas ekonomiska situation och framtidsutsikter, samt vilka framsteg som gjorts i fråga om genomförandet av de politiska åtgärder som avses i artikel 3.1,

c) visa sambandet mellan de ekonomiskpolitiska villkoren i samförståndsavtalet, partnerländernas aktuella ekonomiska och offentligfinansiella utveckling och kommissionens beslut att verkställa delutbetalningarna av unionens makroekonomiska stöd.

2. Kommissionen ska senast två år efter utgången av den tillgänglighetsperiod som avses i artikel 1.4 överlämna en efterhandsutvärderingsrapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av resultaten av unionens avslutade makroekonomiska stöd, hur effektivt det varit och i vilken grad det bidragit till syftena med stödet.

([6]) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

([7]) Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

([9]) Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

Artikel 9

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 25 maj 2020.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
D. M. SASSOLI	A. METELKO-ZGOMBIĆ
Ordförande	*Ordförande*

II

(Icke-lagstiftningsakter)

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU) 2020/702

av den 20 maj 2020

om ytterligare förlängning av det tillfälliga undantag från rådets arbetsordning som infördes genom beslut (EU) 2020/430 och förlängdes genom beslut (EU) 2020/556 mot bakgrund av de reseproblem som orsakas av covid-19-pandemin i unionen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 240.3, och

av följande skäl:

(1) Genom rådets beslut (EU) 2020/430 ([1]) infördes ett undantag på en månad från artikel 12.1 första stycket i rådets arbetsordning ([2]) vad gäller beslut om tillämpning av vanligt skriftligt förfarande, om de besluten fattas av Ständiga representanternas kommitté (Coreper). Det undantaget gällde till och med den 23 april 2020.

(2) I beslut (EU) 2020/430 föreskrivs att rådet får förnya det beslutet om det är motiverat på grund av fortsatta exceptionella omständigheter. Den 21 april 2020 förlängde rådet genom beslut (EU) 2020/556 ([3]) det undantag som föreskrivs i artikel 1 i beslut (EU) 2020/430 med ytterligare en period på en månad från och med den 23 april 2020. Denna förlängning av undantaget upphör att gälla den 23 maj 2020.

(3) Mot bakgrund av att de exceptionella omständigheter som orsakats av covid-19-pandemin fortsätter, och att ett antal extraordinära förebyggande åtgärder och åtgärder för att förhindra spridning fortsatt tillämpas av medlemsstaterna, är det nödvändigt att förlänga det undantag som föreskrivs i artikel 1 i beslut (EU) 2020/430, förlängt genom beslut (EU) 2020/556, med ytterligare en begränsad period till och med den 10 juli 2020.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det undantag som föreskrivs i artikel 1 i beslut (EU) 2020/430, förlängt genom beslut (EU) 2020/556, förlängs härmed ytterligare till och med den 10 juli 2020.

([1]) Rådets beslut (EU) 2020/430 av den 23 mars 2020 om ett tillfälligt undantag från rådets arbetsordning mot bakgrund av de reseproblem som orsakas av covid-19-pandemin i unionen (EUT L 88 I, 24.3.2020, s. 1).

([2]) Rådets beslut 2009/937/EU av den 1 december 2009 om antagande av rådets arbetsordning (EUT L 325, 11.12.2009, s. 35).

([3]) Rådets beslut (EU) 2020/556 av den 21 april 2020 om förlängning av det tillfälliga undantag från rådets arbetsordning som infördes genom beslut (EU) 2020/430 mot bakgrund av de reseproblem som orsakas av covid-19-pandemin i unionen (EUT L 128 I, 23.4.2020, s. 1).

Artikel 2

Detta beslut får verkan samma dag som det antas.

Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 20 maj 2020.

På rådets vägnar
Ordförande
G. GRLIĆ RADMAN

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV